

Forslag

til

Lov om ændring af lov om merværdiafgift¹

(Leveringsstedsregler for ydelser, omvendt betalingspligt, CO₂-kvoter, VIES-systemet, momsgodtgørelse inden for EU m.v.)

§ 1

I lov om merværdiafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 517 af 7. juni 2006, §§ 1 og 9 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 1 i lov nr. 525 af 17. juni 2008, § 3 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, og senest ved § 1 i lov nr. 520 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1. I *note 1*) til lov om merværdiafgift indsættes efter ”L 347”: ”, nr. 2008/8/EF, EU-Tidende 2008, L 44, nr. 2008/9/EF, EU-Tidende 2008, L 44, nr. 2008/117, EU-Tidende 2009, L 14”.

2. I § 8, *stk. 1, 3. pkt.*, ændres ”driver registreret virksomhed” til: ”er eller bliver registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

3. I § 11, *stk. 1, nr. 1*, ændres ”der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 48, eller som registreres efter §§ 50 og 51” til: ”der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 50, eller som registreres efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a”.

4. I § 13, *stk. 1, nr. 18*, ændres: ”driver registreringspligtig virksomhed, og at salget udelukkende sker til registrerede virksomheder” til: ”driver virksomhed, der er registreringspligtig efter § 47, og at salget udelukkende sker til virksomheder, der er registrerede efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

5. I § 14, *stk. 1, nr. 2*, ændres ”til en køber, der ikke er registreret” til: ”til en køber, der ikke er registreret efter lovens §§ 47, 49-50 a eller 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land”.

6. I § 14, *stk. 1, nr. 3*, ændres ”§ 49, stk. 3” til: ”§ 48, stk. 3”.

7. §§ 15–21 ophæves og i stedet indsættes:

”§ 15. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses en afgiftspligtig person, der også udfører aktiviteter eller transaktioner, som ikke betragtes som

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser (EU-Tidende 2008 L 44, s. 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EU-Tidende 2008 L 44, s. 23), samt Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på at forebygge momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet (EU-Tidende 2009 L 14, s. 7).

værende afgiftspligtige leveringer af varer eller ydelser i henhold til reglerne i lovens kapitel 3, for at være en afgiftspligtig person i relation til alle sine indkøbte ydelser.

Stk. 2. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses en juridisk person, der er registreringspligtig eller registreret for erhvervelse af varer fra andre EU-lande i henhold til §§ 50 eller 50 a, eller tilsvarende bestemmelser i et andet EU-land, ligeledes for at være en afgiftspligtig person.

§ 16. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, og som har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres hertil, jf. dog stk. 2 og 3 og §§ 18, 19, stk. 1, 21, 21 a og 21 b.

Stk. 2. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet ikke for at være her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 3. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig person etableret her i landet til en afgiftspligtig person etableret uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Stk. 4. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person og leverandøren har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres herfra, jf. dog stk. 5 og 6 samt §§ 17, 18 og 19-21 d.

Stk. 5. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet dog ikke for at være her i landet, hvis ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person her i landet eller i et andet EU-land, og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 6. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres fra steder uden for EU, til en ikke-afgiftspligtig person her i landet, og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

§ 17. Leveringsstedet for ydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person af en formidler, som handler i andres navn og på andres vegne, er her i landet, såfremt den underliggende transaktion foretages her i landet.

§ 18. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom beliggende her i landet, herunder ydelser fra sagkyndige og ejendomsmæglere, indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion, såsom ferielejre eller campingpladser, overdragelse af brugsrettigheder til fast ejendom samt ydelser i forbindelse med forberedelse eller koordinering af byggearbejder, herunder ydelser fra arkitekter og tilsynsførende.

§ 19. Leveringsstedet for personbefordringsydelser er her i landet, for den del af befordringen, der finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 2. Leveringsstedet for transport af varer inden for EU til en ikke-afgiftspligtig person er her i landet, når transporten påbegyndes her i landet.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden transport af varer til en ikke-afgiftspligtig person end nævnt i stk. 2, er her i landet, for den del af transporten, der finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 4. Ved transport af varer inden for EU forstås enhver varetransport med afgangssted og ankomststed på to forskellige EU-landes afgiftsområde. Ved afgangssted forstås det sted, hvor

varetransporten rent faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges til det sted, hvor varerne befinder sig, og ved ankomststed forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk afsluttes.

§ 20. Leveringsstedet for følgende ydelser til en ikke-afgiftspligtig person er her i landet, når ydelsen rent faktisk udføres her:

- 1) Aktiviteter i tilknytning til transport, som herunder lastning, losning, omladning og lignende.
- 2) Vurdering af og arbejde på løsørestande.

§ 21. Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

Stk. 2. Leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, herunder messer og udstillinger samt levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, er her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her.

§ 21 a. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelse er her i landet, når ydelserne rent faktisk udføres her, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelse, der udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for EU, og der under befordringen derfor ikke gøres ophold uden for EU mellem afgangsstedet og ankomststedet, er her i landet, når afgangsstedet er her i landet.

Stk. 3. Afgangsstedet i henhold til stk. 2 er det første sted inden for EU, hvor der optages passagerer, eventuelt efter en rejsestrækning uden for EU. Ankomststedet er det sidste sted inden for EU, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for EU, eventuelt inden en rejsestrækning uden for EU. Ved returrejser anses tilbagebefordringen som en separat befordring.

§ 21 b. Leveringsstedet for korttidsudlejning af et transportmiddel er her i landet, hvis transportmidlet rent faktisk stilles til kundens rådighed her.

Stk. 2. Leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden udlejning af fritidsfartøjer til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor fartøjet rent faktisk stilles til kundens rådighed, når denne ydelse rent faktisk leveres af leverandøren af ydelsen fra dennes hjemsted eller et fast forretningssted på dette sted.

Stk. 4. Ved korttidsudlejning forstås, at transportmidlet besiddes eller anvendes i en sammenhængende periode på højst 30 dage og, hvor der er tale om fartøjer, en sammenhængende periode på højst 90 dage.

§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, jf. stk. 2, er her i landet, når de leveres til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted her i landet, af en afgiftspligtig person, der har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted uden for EU, hvorfra ydelserne leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU.

Stk. 2. Som elektronisk leverede ydelser anses blandt andet levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og information og rådighedsstillelse af databaser, levering af musik eller film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning samt levering af fjernundervisning.

§ 21 d. Leveringsstedet for følgende ydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU, er ikke her i landet:

- 1) Hel eller delvis overdragelse af ophavsrettigheder, pantrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.
- 2) Reklameydelser.
- 3) Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.
- 4) Påtagelse af forpligtigelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er nævnt i dette stykke.
- 5) Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed bortset fra udlejning af bankbokse.
- 6) Levering af arbejdskraft.
- 7) Udlejning af løsørengstande bortset fra transportmidler.
- 8) Adgang til naturgas- og elektricitetsdistributionssystemer samt transport eller transmission gennem sådanne systemer og andre dermed direkte forbundne ydelser.
- 9) Teleydelser.
- 10) Radio- og tv-spredningsydelser.
- 11) Elektronisk leverede ydelser som omfattet af § 21 c.

Stk. 2. For de ydelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet dog for at være her i landet, såfremt ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.”

8. I § 23, indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

”*Stk. 5.* Såfremt levering af en ydelse strækker sig over en periode på mere end et år uden mellemliggende afregning af afgift, skal afgift af ydelsen afregnes ved udgangen af hvert kalenderår fra og med andet år, så længe leveringen af den pågældende ydelse ikke er afsluttet. Dette gælder dog alene ydelser, der leveres til eller modtages fra en afgiftspligtig person i et andet EU-land, og hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelsen, idet leveringsstedet for ydelsen er bestemt efter § 16, stk. 1. Der skal efter § 54, stk. 1, afgives listeoplysninger om levering af sådanne ydelser til afgiftspligtige personer i andre EU-lande.”

9. I § 34, *stk. 1, nr. 1*, ændres ”når erhververen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land” til: ”når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til lovens §§ 47, 49-50 a eller 51-51 a”.

10. I § 34, *stk. 1, nr. 5*, ændres ”eller af en køber, som ikke er registreret her i landet” til: ”eller af en køber, som ikke er registreret her i landet efter lovens §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

11. § 34, *stk. 1, nr. 12*, affattes således:

”12) Levering af brændstof og forsyninger, herunder proviant, til luftfartøjer omfattet af nr. 10.”

12. I § 37, *stk. 1*, ændres ”stk. 5” til: ”stk. 6”.

13. I § 37, stk. 1 og 5, ændres ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

14. I § 37, stk. 2, nr. 4, ændres ”§ 46, stk. 1, nr. 3” til: ”§ 46, stk. 1, nr. 3 og 6”.

15. I § 37, indsættes efter stk. 4, som nyt stykke:

”Stk. 5. Udenlandske virksomheder registreret efter §§ 50-50 b kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage den afgift, som virksomheden efter § 45, stk. 1, ville være berettiget til godtgørelse af, hvis virksomheden ikke havde været registreret efter §§ 50-50 b.”

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

16. I § 38, stk. 1 og 2, ændres ”en registreret virksomhed” til: ”en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

17. I § 40, stk. 2, ændres ”hos en registreret virksomheds medarbejdere” til: ” hos medarbejdere ansat i en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

18. I § 41, stk. 4, ændres: ”§ 49, stk. 1, 1. pkt.” til: ”§ 48, stk. 1, 1 pkt.”.

19. I § 43, stk. 3, ændres ”Registreringspligtige virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

20. § 45, stk. 1, affattes således:

”Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, ikke er registreringspligtige her i landet eller ikke valgfrit eller frivilligt er registreret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervmæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun i det omfang, som den afgiftspligtige persons transaktioner berettiger til fradrag i det land, hvor vedkommende er etableret, og i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven. For en virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, som ikke har et merværdiafgiftssystem, der svarer til det, som findes her i landet, indrømmes godtgørelse kun i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven.”

21. § 45, stk. 7, affattes således:

”Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse, behandling og afgørelse af anmodninger om godtgørelse af afgift.”

22. § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, affattes således:

- 2) aftageren er en afgiftspligtig person, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet, eller for dennes regning,
- 3) aftageren er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig momsregistreret juridisk person, til hvem der leveres ydelser omhandlet i § 16, stk. 1, § 18 og § 21, bortset fra adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil, § 21 a og § 21 b, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet.”

23. I § 46, stk. 1, nr. 5, ændres ”udlandet.” til: ”udlandet,” og der indsættes som nr. 6:

”6) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager CO₂-kvoter eller CO₂- kreditter fra en virksomhed etableret her i landet.”

24. Efter § 46 indsættes i *kapitel 11*:

”§ 46 a. Anvendelse af omvendt betalingspligt er obligatorisk, uanset at den udenlandske virksomhed har et dansk momsregistreringsnummer.

Stk. 2. En afgiftspligtig person efter i § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, omfatter også en udenlandsk virksomhed, der ikke er etableret her i landet, hvis den her i landet modtager de nævnte varer og ydelser fra en udenlandsk virksomhed, der er etableret i udlandet.

Stk. 3. Ved en virksomhed etableret i udlandet forstås også en afgiftspligtig person, der har et fast forretningssted her i landet i de tilfælde, hvor virksomheden foretager leverancer her uden forretningsstedets medvirken.”

25. Som overskrift til § 47 indsættes:

”Leverancer her i landet”.

26. §§ 48-50 ophæves, og i stedet indsættes:

”§ 48. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af

- 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt,
- 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr.

Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande, jf. § 14, nr. 3, skal uanset § 47, stk. 2, ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr.

§ 49. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser, og som efter § 48 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Erhvervelse af varer fra andre EU-lande

§ 50. Ikke-afgiftspligtige juridiske personer samt afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 2. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr., og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 50 a. Den, der erhverver varer fra andre EU-lande, og som efter § 50 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Omvendt betalingspligt

§ 50 b. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller § 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, **eller for køb af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter efter § 46, stk. 1, nr. 6.**

§ 50 c. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter §§ 50 og 50 b, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller § 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de i andre EU-lande leverer ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1”

27. Som overskrift til § 51 indsættes:

”Frivillig registrering”.

28. Som overskrift til § 51 b indsættes:

”Udlevering af oplysninger”.

29. § 54, stk. 1, affattes således:

”Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande leverer varer samt ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal indsende lister over sådanne leverancer m.v. til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.”

30. I § 55, stk. 1, ændres ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

31. I § 56, stk. 1, ændres ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

32. I § 57, stk. 1, ændres, ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

33. I § 62, stk. 1, ændres ”uanset § 57” til: ”uanset §§ 57 og 64”.

34. I § 62, stk. 5, ændres ”§ 11, stk. 3” til: ”§ 11, stk. 5”.

35. § 64 affattes således:

”§ 64. Afgiftsperioden for virksomheder m.v., der er registreret efter §§ 50-50 b, er kvartalet, og fristerne for afregning af moms i § 57, stk. 3, finder anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2. § 2, stk. 4 og 6, § 4, stk. 1 og 2, og §§ 6-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse.”

36. § 65 affattes således:

”§ 65. Virksomheder registreret efter §§ 50-50 b, skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen hermed.

Stk. 2. Privatpersoner og andre, der ikke er registreret, skal anmelde og betale afgift til told- og skatteforvaltningen af erhvervelse af nye transportmidler fra et andet EU-land. Anmeldelsen, ledsaget af faktura, skal foretages senest 14 dage efter transportmidlets ankomst her til landet. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. § 9, stk. 3, 2. pkt., § 14 og § 18, stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse ved afregning af afgift efter stk. 1-2.”

37. I § 69, *stk. 1, nr. 5*, ændres: ”§ 49, stk. 1 og 2” til: ”§ 48, stk. 1 og 2”.

38. I § 81, *stk. 1, nr. 2*, ændres ”§ 48, 1. pkt.” til: ”§ 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c”.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 21 b, stk. 2 og 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 14 og 23.

§ 3

Stk. 1. Fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2010 er leveringsstedet for ydelser, uanset § 21, i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, herunder levering af ydelser som arrangør af sådanne aktiviteter, samt for ydelser i tilknytning til disse former for aktiviteter, her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her.

Stk. 2. Fra den 1. januar 2010 til den 31. december 2012 er leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning her i landet, hvis transportmidlet faktisk benyttes her i landet, og leverandøren er etableret uden for EU.

Stk. 3. Såfremt § 1, nr. 14 og 23 træder i kraft før 1. januar 2010 skal afgiftspligtige personer, der er betalingspligtige for køb af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter efter § 46, stk. 1, nr. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 23, registreres hos told- og skatteforvaltningen. Efter 1. januar 2010 gælder § 50 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, jf. denne lovs § 2, stk. 1,

Stk. 4. Såfremt § 1, nr. 14 og 23 træder i kraft efter 1. januar 2010 og indtil tidspunktet for ikrafttræden af disse bestemmelser skal § 50 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 26, alene omfatte afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller § 51 a, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. EU-handel med ydelser mellem erhvervsdrivende (B2B)
 - 3.1.1. Ændringer i leveringsstedet (hvor momsen betales)
 - 3.1.2. Udvidet brug af omvendt betalingspligt
 - 3.1.3. Udvidelse af kontrolsystemet VIES med ydelser samt afkortning af periode og frist for afgivelse af listeoplysninger om varer og ydelser
 - 3.2. EU handel med ydelser fra erhvervsdrivende til ikke-afgiftspligtige personer (B2C)
 - 3.3. Godtgørelse af momsudgifter inden for EU
 - 3.4. Årlig afregning af momsen af uafsluttede ydelser
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Kommunikationsplan
12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti har den 1. marts 2009 indgået en aftale om Forårspakke 2.0. For så vidt angår dette forslag fremgår følgende af aftaleteksten:

”Der er i regi af EU vedtaget en momspakke med forskellige ændringer i momssystemdirektivet. De væsentligste ændringer vedrører EU-handel med ydelser og ændringer i leveringsstedet, hvor momsen betales. Når momspakken implementeres i dansk lovgivning, fås et merprovenu på ca. 275 mio. kr. i varig virkning.

Parterne er enige om, at provenuet fra implementering af EU-momspakken indgår i finansieringen af skattereformen.”

Lovforslaget har til formål at gennemføre Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser (EU-Tidende 2008, L 44, s. 1), for så vidt angår de ændringer, som skal være gennemført frem til 2013, Rådets

direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EU-Tidende 2008, L 44, s. 23), samt Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på at forebygge momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet (EU-Tidende 2009, L 14, s. 7).

Regeringen ønsker ligeledes med dette lovforslag at indføre såkaldt omvendt betalingspligt efter momsloven ved handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter. Der foreligger oplysninger om, at der i flere andre EU-lande foregår momskarruselsvig ved handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter, og at enkelte lande har konstateret de første afgiftstab som følge af disse handler. Dette initiativ, skal forhindre modspillere i at spekulere i og misbruge EU's momssystem med tab for den danske statskasse til følge.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Under de nuværende regler for grænseoverskridende salg af ydelser til f.eks. afgiftspligtige personer skal en ydelse som hovedregel momses i oprindelseslandet. Øget samhandel og den teknologiske udvikling har imidlertid ændret omfanget af og mønsteret for handel med ydelser, således at de eksisterende regler medfører grænsehandelsproblemer, fortolkningsproblemer og administrative byrder.

De nye regler, vedtaget i Rådets direktiv 2008/8/EF og Rådets direktiv 2008/9/EF, har til formål at løse disse problemer.

I direktiv 2008/8/EF ændres reglerne om, i hvilket land moms af ydelser skal betales, til i langt højere grad end hidtil at være forbrugslandsbeskatning frem for beskatning i oprindelseslandet. For at undgå, at leverandører af ydelser skal momsregistreres og indbetale moms i alle lande, hvor de har kunder, gennemføres samtidig regler om, at køberne skal indbetale momsen – såkaldt omvendt betalingspligt. Dette gælder dog ikke private købere.

Momsbetaling i det land, hvor den afgiftspligtige person er etableret, og indbetaling af momsen af den afgiftspligtige køber ligner i stort omfang systemet for varehandel inden for EU, hvor salget er momsfritaget, og den afgiftspligtige køber betaler erhvervsmoms i eget land. For at myndighederne kan kontrollere, at al det momsfri salg rent faktisk momses af køber, har man for varehandlen et kontrolsystem, der hedder VIES ("Value Added Tax Information System" - også kaldet listesystemet). Sælgerne skal indberette salget til dette listesystem, og myndighederne i købslandet kan så se, om sælgers oplysninger matcher den mængde varer, som køber angiver til momsafregning.

For at give EU's medlemslande mulighed for at kunne kontrollere salget af ydelser med omvendt betalingspligt mellem virksomheder inden for EU, fastsættes i direktiv 2008/8/EF, at VIES-systemet udvides med disse ydelser. Det betyder, at virksomheder, der sælger ydelser til afgiftspligtige personer i andre EU-lande, og hvor momsen skal betales af køber i købers land, skal indberette salget til VIES-systemet. I direktiv 2009/117/EF foreslås det endvidere, at indberetninger af salget af både varer og ydelser mellem virksomheder inden for EU som hovedregel skal ske månedligt.

Virksomheder, der har momsbelagte udgifter (indkøb) i lande, hvor de ikke er registreret, skal søge om godtgørelse af denne moms i købslandet. Det hidtil gældende godtgørelsessystem har imidlertid været administrativt besværligt, og da der med de nye regler for øget forbrugslandsbeskatning med omvendt betalingspligt blive flere tilfælde, hvor virksomheder ikke er registreret i de lande, hvor deres kunder er, og hvor de kan have momsbelagte udgifter, er der i direktiv 2008/9/EF lavet nye og forenklede regler baseret i højere grad end i dag på elektronisk ansøgning om godtgørelse.

Endvidere foreslås af hensyn til svigbekæmpelse, at der årligt skal afregnes moms af grænseoverskridende ydelser i EU, selv om leveringen af ydelsen ikke er afsluttet, og der ikke i årets løb har været afregnet moms heraf. Dette er en gennemførelse af Rådets direktiv 2009/117/EF.

Forslaget vedrørende omvendt betalingspligt ved handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter har baggrund i, at det i forbindelse med et momskarruselseminar i maj måned 2009 blev oplyst af Storbritannien og Nederlandene, at de havde mistanke om, at der foregik momskarruselsvig i forbindelse med international handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter. Mistanken var primært begrundet i, at man i Storbritannien og i Nederlandene havde konstateret, at flere personer kendt for tidligere at have deltaget i omfattende og organiseret momskarruselsvig stod bag virksomheder, der er registreret i flere forskellige EU-landes "kvote-registre".

Efterfølgende har lande som Frankrig, Nederlandene og Storbritannien gennemført ændringer i deres nationale momslovgivning således, at momssvig ved handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter ikke længere er muligt. Enten ved at gøre denne type handel momsfri, som følge af en omkvalificering af ydelsens momsmæssige status, eller ved at gøre det muligt at anvende omvendt betalingspligt på området. Landene har efterfølgende orienteret Europa-Kommissionen om ændringerne.

Normalt er det leverandøren, der indbetaler salgsmomsen, mens aftageren, afhængig af sin fradragsret, kan fratække købsmomsen. Brug af omvendt betalingspligt kan sikre staten mod indtægtstab ved manglende afregning af moms, idet momsindbetalingen og momsfradraget foretages af samme virksomhed (aftageren). Brug af reglerne om omvendt betalingspligt kan derfor forhindre misbrug af momsreglerne.

Formålet med lovforslaget er således, at der indføres omvendt betalingspligt ved handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter for at bekæmpe momskarruselsvig på området.

Da Frankrig, Nederlandene og Storbritannien allerede har taget initiativer til at bekæmpe momssvig ved denne type handel med ydelser, er risikoen for at de øvrige EU-lande, herunder Danmark, kommer til at lide tab som følge af momskarruselsvig med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter steget betydeligt.

Klima- og Energiministeriet har konstateret, at der på en tilfældigt valgt dag i indeværende år er blevet handlet for ca. 2,5 mia. kr. kvoter via konti registreret i det danske kvoteregister. Udtræk vedrørende én kvotehandel den 30. juni 2009 svarende til 1,7 mio. tons CO₂ viser, at kvoterne i løbet af ganske kort tid på samme dag, er solgt fra en dansk registreret konto, ejet af et selskab registreret på Cypern, til en anden dansk registreret konto, ejet af et selskab registreret i Tjekkiet. Kvoterne sælges derefter videre gennem endnu tre danske konti ejet af tre forskellige selskaber registreret i Storbritannien, for derefter at blive solgt til yderligere en dansk registreret konto, ejet af et selskab registreret i Litauen. Det litauiske selskab sælger herefter kvoterne videre, igen via en

konto registreret i det danske kvoteregister, til det cypriotiske selskab, der rent indledningsvist påbegyndte handlerne i det danske kvoteregister. Derved er "ringen" sluttet, og muligheden for, at der kan begås momskarruselsvig et sted i kæden, er skabt. Det selskab i kæden, der skal afregne momsen går typisk konkurs, hvilket bevirker, at statskassen netto lider et tab.

Henset til prisniveauet på kvotemarkedet den 30. juni 2009 (ca. 15 euro pr. tons), og under forudsætning af, at der ved ovennævnte handel er begået momskarruselsvig, har den britiske statskasse lidt et momstab på ca. 33 mio. kr. på denne kvotehandel.

Ovennævnte eksempel illustrerer ikke blot risikoen for, at statskassen kan komme til at lide massive tab på denne type handler, men også nødvendigheden af, at der i den danske lovgivning indføres en bestemmelse, der bekæmper momssvig ved handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter, inden tabene placeres i Danmark.

Dette lovforslag skal således sikre, at den danske statskasse ikke kommer til at lide tab som følge af momskarruselsvig med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter. SKAT har i august måned 2009 udtaget to sager til nærmere kontrol, hvori der er formodning for at der er eller er forsøgt begået momssvig. SKAT har på nuværende tidspunkt (ultimo september 2009) flere igangværende sager, hvor der foregår nærmere undersøgelse af, om der kan være begået eller forsøgt begået momssvig. Det bemærkes, at der endnu ikke er konstateret tab i disse sager. (Det undersøges i øjeblikket, hvilke muligheder der er for at tilbageholde udbetalingen af negativ moms i denne forbindelse).

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. EU-handel med ydelser mellem erhvervsdrivende (B2B)

3.1.1. Ændringer i leveringsstedet (hvor momsen betales)

Det foreslås i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 at ændre reglerne for, hvor momsen skal betales af grænseoverskridende handel i EU af ydelser leveret mellem erhvervsdrivende (B2B handel, business to business handel). De foreslåede regler medfører, at hovedreglen for leveringsstedet ændres fra at være leverandørens land til at være kundens land. Der er dog visse undtagelser herfra. De foreslåede regler bevirker, at det i videst muligt opfang opnås, at momsen betales i det land, hvor forbruget reelt finder sted.

I tilfælde hvor køber har fuld fradragsret for momsen på indkøbet, har det ikke nogen økonomisk betydning, hvor momsen skal betales. Imidlertid er det af relativ stor betydning i tilfælde, hvor køber ikke har fuld fradragsret for momsen på indkøbet. For Danmark er den væsentligste virkning af det ændrede leveringssted, at leasing af transportmidler fremover skal momsbes i kundens land. I Danmark er personbefordring, bortset fra turistkørsel med bus, moms fritaget, og transportvirksomhederne har derfor ikke fradragsret for købsmoms. I dag leases langt hovedparten af rutebusserne i Tyskland, med 19 pct. tysk moms. Da personbefordring er momspligtig i Tyskland, får virksomhederne denne moms godtgjort af Tyskland (reglerne for godtgørelse ændres også med forslaget, jf. nedenfor). Med de foreslåede regler vil der skulle betales dansk moms af leasingydelserne, og denne moms vil ikke kunne fradrages i Danmark.

Både efter de gældende og foreslåede regler vil visse B2B-ydelser imidlertid mest hensigtsmæssigt have et særligt leveringssted.

For følgende ydelser solgt B2B foreslås en ny særregel:

- Ydelser i forbindelse med kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og lignende momses efter gældende regler der, hvor aktiviteterne faktisk udføres. For så vidt angår B2B-handlen ændres disse regler fra 1. januar 2011 således, at kun selve adgangen til aktiviteterne og ydelser i forbindelse hermed momses i det land, hvor aktiviteten udføres. Alle andre ydelser i forbindelse med disse aktiviteter går over til at blive momset efter den foreslåede hovedregel – som er kundens land.
- Restaurant- og cateringydelser (undtagen når ydelserne leveres om bord på skibe, fly og tog) momses efter gældende regel i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor ydelsen faktisk udføres. Denne ændring vil i praksis kun have betydning for cateringydelser.
- Korttidsudlejning af transportmidler momses i dag i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor kunden får transportmidlet stillet til rådighed.

3.1.2. Udvidet brug af omvendt betalingspligt

Den foreslåede nye hovedregel for B2B-handel med ydelser betyder, at momsen skal betales i kundens land. Efter normale regler er det leverandøren, der skal opkræve og indbetale momsen af salget. Skal momsen betales i et andet land end der, hvor leverandøren er etableret, skal denne momsregistreres i indbetalingslandet. For at undgå dette foreslås, at kunden bliver betalingspligtig for momsen på ydelser solgt under hovedreglen. Denne omvendte betalingspligt bevirker, at køber skal indbetale momsen af købet i eget land, og samtidig kan tage fradrag for denne købsmoms efter hjemlandets almindelige regler.

I gældende momslov er der allerede indført omvendt betalingspligt på alle ydelser indkøbt fra udlandet med leveringssted her i landet, og danske virksomheder er derfor vant til at skulle indbetale moms af ydelser købt i andre lande med leveringssted her i landet. Da flere ydelser med forslaget får leveringssted i købers land, vil der dog blive flere virksomheder, der fremover skal bruge reglerne.

Efter gældende regler skal virksomheder, der bliver betalingspligtige for momsen af indkøbte ydelser ikke nødvendigvis momsregistreres. Af hensyn til sælgernes mulighed for at sikre sig, at der er tale om B2B-salg (og ikke salg til privat), foreslås imidlertid, at alle, der køber ydelser fra andre EU-lande med omvendt betalingspligt, skal momsregistreres. Sælger kan herefter kontrollere momsnummerets gyldighed. Forslaget betyder, at også små virksomheder m.v., der ikke ellers er registreringspligtige, skal registreres ved køb af disse ydelser. Skønner virksomheden efterfølgende, at den ikke længere har brug for registreringen, kan den afmeldes.

Udover den foreslåede nye hovedregel for B2B-handel med ydelser i forbindelse med grænseoverskridende handel foreslås også indførelse af omvendt betalingspligt for så vidt angår indenlandsk handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter for at hindre momskarusselvig hermed.

I momslovens § 46 er der fastsat regler om, hvem der er forpligtiget til at afregne momsen af en given transaktion. De tilsvarende regler findes i Momssystemdirektivets artikler 193-205 (tidligere hovedsageligt i artikel 21 i 6. momsdirektiv). Hovedreglen i momsloven er, som nævnt ovenfor, at det er leverandøren af en vare eller ydelse, der er ansvarlig for, at der bliver betalt moms af enhver momspligtig transaktion, jf. momslovens § 46, stk. 1. Dog findes flere undtagelser til hovedreglen, hvorefter det er aftageren af en vare eller ydelse, der bliver betalingspligtig for momsen. Hermed

bliver det samme virksomhed, der skal indbetale salgsmomsen og fradrage købsmomsen. I disse situationer er der tale om en såkaldt omvendt betalingspligt.

Efter de gældende bestemmelser i momsloven er der alene fastsat regler om omvendt betalingspligt for så vidt angår grænseoverskridende transaktioner.

Med Rådets direktiv nr. 2000/65/EF af 17. oktober 2000, som nu er indarbejdet i momssystemdirektivet (direktiv 2006/112/EF), blev der åbnet mulighed for, at medlemslandene kan vælge at udvide det eksisterende anvendelsesområde for omvendt betalingspligt i den grænseoverskridende handel.

Denne mulighed er senest benyttet ved lov nr. 524 af 17. juni 2008 (nye momsregler for udenlandske virksomheder), hvor såvel kredsen af aftagere, der er omfattet af omvendt betalingspligt som omfanget af ydelser med virkning fra 1. januar 2009 blev udvidet. Efter gældende regler er den grænseoverskridende handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter omfattet af omvendt betalingspligt.

For transaktioner foretaget internt her i landet gælder momslovens almindelige bestemmelser om angivelse og afregning mv. af moms.

Reglerne om omvendt betalingspligt finder alene anvendelse på salg til afgiftspligtige personer, dvs. virksomheder, hvor det efterfølgende er muligt at gennemføre en efterfølgende momskontrol. Private aftagere er således ikke omfattet af reglerne.

Det foreslås i nærværende lovforslag, at brugen af omvendt betalingspligt udvides med den nationale handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter således, at den omvendte betalingspligt bliver hovedreglen, når der er tale om handel med kvoterne og kreditterne, såvel nationalt som internationalt.

Ved at indføre omvendt betalingspligt bekæmpes momssvig idet forpligtigelsen til at afregne moms bliver sammenfaldende med det tidspunkt, hvor fradrag for moms kan tages. Yderligere bevirker den omvendte betalingspligt, at det er en og samme virksomhed, der skal henholdsvis afregne og fratække momsbeløbet.

Reglen om omvendt betalingspligt vil i øvrigt styrke virksomhedernes retssikkerhed, da de selv er ansvarlige for afregningen af moms, og derved kan undgå, at de involveres i sager, hvor der kan rejses tvivl om momsindbetalingen.

Den omvendte betalingspligt i momslovens § 46, stk. 1, foreslås også at komme til at gælde salg til danske virksomheder, der ikke er momsregistreret, altså dem, der driver momsfri virksomhed. Det betyder, at f.eks. en tandlæge vil skulle afregne moms, hvis denne aftager en CO₂-kvote. Bestemmelsen vil således medføre en administrativ byrde for virksomheden, men denne skønnes ikke at blive særlig stor, idet momsfrie virksomheder allerede i dag er betalingspligtige for moms, hvis de indkøber varer fra virksomheder i andre EU-lande for over 80.000 kr. årligt samt visse grænseoverskridende ydelser. Desuden vil disse som regel være registreret med andre pligter over for SKAT. Myndighederne vil i forbindelse med kontrollen af f.eks. lønsumsafgiften samtidig kunne gennemføre en momskontrol hos disse virksomheder.

3.1.3. *Udvidelse af kontrolsystemet VIES med ydelser samt afkortning af periode og frist for afgivelse af listeoplysninger om varer og ydelser*

VIES-systemet indeholder i dag oplysninger om leveringer af varer til afgiftspligtige personer i EU, hvor køber indbetaler moms. Leverandøren skal hvert kvartal indberette oplysninger om leveringerne til deres nationale skattemyndigheder. Oplysningerne sendes herefter til skattemyndighederne i købers land, som derefter kan kontrollere, om køber har indbetalt det rette momsbeløb.

VIES omfatter i dag kun varesalg. I overensstemmelse med direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 foreslås det, at systemet udvides til at omfatte ydelser leveret under hovedreglen for leveringssted og reglen for omvendt betalingspligt.

I overensstemmelse med direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 foreslås det endvidere at ændre virksomhedernes periode for at afgive listeoplysninger om leverancer til andre EU-lande af varer og ovennævnte ydelser, således at listeperioden som hovedregel afkortes fra kvartalet til måneden. Dog vil en række virksomheder under visse betingelser kunne opretholde kvartalet som listeperiode. Afkortningen af listeperioden fra kvartalet til måneden forventes først at blive fuldt ud gennemført i løbet af 2011.

Endvidere får virksomhederne og medlemslandenes myndigheder samlet én måned fra udgangen af listeperioden til at indberette listeoplysningerne til VIES. Det påtænkes, at danske virksomheders frist for listeangivelse fastsættes i bekendtgørelse til den 20. i måneden efter udløbet af listeperioden.

Disse ændringer vil give medlemslandene et bedre kontrolredskab, men vil også medføre flere administrative byrder for sælgervirksomhederne.

Ændringerne af de administrative listeregler vil blive gennemført ved en ændring af momsbekendtgørelsen efter bemyndigelsen i lovens § 54, stk. 1.

3.2. *EU-handel med ydelser fra erhvervsdrivende til ikke-afgiftspligtige personer (B2C)*

Mange ydelser solgt til ikke-afgiftspligtige personer (hovedsageligt private) forbruges på eller i nærheden af salgsstedet. Den gældende hovedregel for beskatning af disse ydelser, som er momsbetaling i leverandørens land, giver derfor i de fleste tilfælde forbrugslandsbeskatning. Denne hovedregel er derfor ikke foreslået ændret i EU's momssystemdirektiv.

Visse ydelser solgt til ikke-afgiftspligtige personer er derimod ofte grænseoverskridende. Både efter de gældende og de foreslåede regler vil der derfor være behov for, at visse B2C-ydelser har særlige regler for leveringssted.

For følgende ydelser solgt B2C foreslås en ny særregel:

- Formidlingsydelser momses i dag, hvor leverandøren er etableret, men foreslås momset samme sted som der, hvor den underliggende transaktion momses.
- Restaurant- og cateringydelser, undtagen når ydelserne leveres om bord på skibe, fly og tog, momses efter gældende regel i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor ydelsen faktisk udføres. Denne ændring vil i praksis kun have betydning for cateringydelser.

- Korttidsudlejning af transportmidler momses i dag i leverandørens land, men vil efter forslaget skulle momses i det land, hvor kunden får transportmidlet stillet til rådighed.
- Langtidsudlejning af transportmidler foreslås fra 1. januar 2013 at skulle momses i kundens land.

Mange ydelser, der kan sælges grænseoverskridende, er e-handelsydelser, teleydelser og tv- og radiospredningsydelser. Ved B2C salg i EU momses disse ydelser i dag i leverandørens land. Denne regel foreslås i overensstemmelse med direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 ikke ændret til forbrugsbeskatning i kundens land før 1. januar 2015. Årsagen til, at reglen først foreslås indført i 2015, er, at netop leverandører af disse ydelser ofte sælger til kunder i mange lande, og skal momsen betales i kundens land, vil virksomhederne skulle momsregistreres i mange lande. For at undgå at påføre virksomhederne for store administrative byrder, vil det være hensigtsmæssigt at indføre et system, hvor virksomhederne kan angive og betale moms til flere lande ét sted (OneStopShop ordning). Dette system forventes klar til 2015. Forslag til ændring af momsloven for så vidt angår disse ydelser forventes fremsat senest i 2014.

3.3 Godtgørelse af momsudgifter inden for EU

En momspligtig virksomhed, som foretager et indkøb i et EU-land, hvor virksomheden ikke er registreret, og derfor heller ikke har mulighed for at få momsfradrag, kan søge om godtgørelse af momsen på indkøbet i det pågældende medlemsland på baggrund af det såkaldte 8. momsdirektiv (Rådets direktiv 79/1072/EØF). Procedurene vedrørende godtgørelsesanmodningerne efter direktivet er imidlertid så administrativt besværlige, at mange virksomheder ikke søger godtgørelse.

Der foreslås nu en modernisering af godtgørelsesproceduren i overensstemmelse med direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008.

Hvor al sagsbehandling tidligere skulle ske hos det medlemsland, der i givet fald skulle udbetale momsgodtgørelsen, går de foreslåede regler bl.a. ud på, at medlemslandet, der er hjemland for en virksomhed, skal foretage den indledende visitering af virksomhedens anmodning om godtgørelse.

Fristerne ved behandling af anmodninger om godtgørelse af moms foreslås strammet. Både når det gælder medlemslandenes frist for at anmode virksomhederne om flere oplysninger til behandling af godtgørelsesanmodninger, medlemslandenes frist for at træffe endelig afgørelse om godtgørelse, og virksomhedernes frist for at svare på medlemslandenes anmodning om flere oplysninger.

Med henblik på at forenkle og modernisere proceduren for anmodninger om godtgørelse foreslås, at elektronisk kommunikation bliver obligatorisk både for medlemslandene og virksomhederne.

Endelig foreslås, at medlemslandene skal betale renter af godtgørelsesbeløbet til virksomhederne ved forsinket tilbagebetaling. Virksomhedernes ret til forrentning ved forsinket tilbagebetaling ifølge direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 kræver dog ikke en særskilt gennemførelse i Danmark, idet denne rettighed allerede følger af dansk lovgivning og praksis.

Ændringerne af de administrative godtgørelsesregler vil blive givet gennemført ved en ændring af momsbekendtgørelsen efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 45, stk. 7.

3.4 Årlig afregning af momsen af uafsluttede ydelser

I overensstemmelse med direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 foreslås det, at hvis leveringen af en ydelse under hovedreglen om leveringssted, og reglen om omvendt betalingspligt, strækker sig ud over et kalenderår uden mellemliggende afregning af moms af ydelsen, skal der ske momsafregning ved udgangen af hvert kalenderår fra og med år 2, så længe leveringen af ydelsen ikke er afsluttet.

Formålet med periodisering af momsafregningen ved uafsluttede ydelser er at sikre, at der er ensartede regler i EU for momsafregningen af uafsluttede leveringer af ydelser mellem virksomheder inden for EU, således at leverandører af ydelser ikke skal følge forskellige regler afhængig af, i hvilket medlemsland køberne af sådanne ydelser er etableret.

Den nye regel om periodisering af momsafregningen ved uafsluttede ydelser har endvidere til formål at sikre, at medlemslandene kan krydsrevidere oplysningerne om en ydelse ifølge ydelsesleverandørens listeangivelse med oplysningerne om ydelsen ifølge ydelseskøberens momsangivelse.

Normalt vil der være sådanne modsatrettede interesser mellem parterne i et forretningsforhold, at en levering af en ydelse ikke vil strække sig ud over et kalenderår uden en a conto afregning af vederlaget inkl. moms. Ved interesseforbundne parter i et koncernforhold, f.eks. et moderselskab i et medlemsland, der leverer en koncernintern ydelse til et datterselskab i et andet medlemsland, kan parterne imidlertid tænkes at have en interesse i at strække leveringen af ydelsen og dermed momsafregningen af ydelsen ud i et så langt tidsrum som muligt. Den nye periodiseringsregel tager højde for en sådan situation.

Det forudsættes, at køberen af en sådan uafsluttet ydelse skal afregne momsen af ydelsen på grundlag af en faktura for ydelsen, som ydelsesleverandøren sender til køberen. Det er ydelsesleverandøren, der har rådighed over bilag og regnskabsmateriale for en uafsluttet ydelse, og som er nærmest til at overskue og vide, hvilken del af vederlaget for den uafsluttede ydelse, der kan og skal a conto faktureres og momsafregnes.

Endvidere bemærkes, at en dansk virksomhed, der leverer en ydelse til en køber i et andet EU-land, hvor vederlaget inkl. moms for ydelsen skal a conto faktureres efter den nye regel om uafsluttede ydelser, har pligt til at indberette ydelsen til VIES.

Den nye periodiseringsregel må anses for at udgøre en momsretlig specialregel, der vil finde anvendelse, uanset de civilretlige aftalevilkår mellem leverandøren og køberen af ydelsen, herunder hvis der skulle opstå konflikter mellem de private parter om de civilretlige aftalevilkår.

Hvis ydelsesleverandøren udsteder en a conto faktura, som ydelseskøberen er civilretligt uenig i, eller hvis ydelsesleverandøren ikke opfylder sin forpligtelse til at udstede faktura, må ydelseskøberen i nævnte tilfælde, idet køberen er den betalingspligtige for momsen, opgøre momsgrundlaget og dermed momsen af ydelsen efter et foreløbigt skøn, f.eks. på grundlag af en periodisering af den aftalte kontraktsum for ydelsen.

Tilsvarende må ydelsesleverandøren i tilfælde af en civilretlig konflikt med køberen om ydelsen, eller ved leverandørens egen manglende udstedelse af faktura, opgøre værdien af leverancen ekskl. moms efter et skøn med henblik på, at ydelsesleverandøren har pligt til at listeangive denne værdi.

Hvis der er uenighed om skønnets udøvelse, mellem ydelsesleverandøren og ydelsesmodtageren, eller mellem en eller begge virksomheder og myndighederne i det eller de pågældende EU-lande, må virksomheden forelægge forudsætningerne for sit skøn for myndighederne med henblik på, at myndighederne kan efterprøve skønnet. I påkommende tilfælde forventes der endvidere at være kontakter mellem myndighederne i de berørte EU-lande med henblik på at afklare forholdene.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om ændret hovedregel for beskatning af B2B ydelser betyder i særdeleshed noget i forbindelse med langtidsleasing af transportmidler. Da Danmark har momsfrataget personbefordring og begrænset fradragsret for biler, og dermed ingen eller begrænset fradragsret på transportmidlet, er der i dag en stor mængde biler, busser og tog, der langtidsleases i andre EU-lande med mere favorable momssatser og fradragsregler. Forslaget vil betyde, at danske virksomheders langtidsleasing af transportmidler skal momses i Danmark, og virksomhederne vil dermed kun få fradragsret efter danske regler.

Det skønnes, at statens årlige momsprovenu samlet set vil stige med ca. 390 mio. kr. om året på grund af forslaget om, at leveringsstedet for leasing af tog og busser bliver kundens land. Heraf skønnes ca. 320 mio. kr. at være merudgifter for kommuner og regioner. For at undgå stigende priser i den kollektive trafik og lign. er der mellem staten og kommuner/regioner indgået aftale om, at beløbet kompenseres gennem bloktilskuddene (DUT-kompensation). Herudover skønnes knap 70 mio. kr. årligt at skulle tilbageføres af staten gennem tillægskontrakter til DSB, samt private tog operatører, hvormed staten har kontrakter. Herudover skønnes, at enkelte private busvognmænd belastes med en årlig merudgift på ca. 1,8 mio. kr., som hverken kan kompenseres gennem bloktilskud eller tillægskontrakter. Denne del af forslaget skønner derfor tilnærmelsesvis at være provenuneutral for staten.

Staten skønnes at få et varigt merprovenu på ca. 80 mio. kr. uden tilbageløb som følge af forslaget om, at erhvervsvirksomheder, der i dag leaser biler i andre EU-lande, fremover skal betale dansk moms af leasingydelsen, og anvende danske fradragsretsregler.

Forslaget vedrørende ændrede regler for B2C-ydelser skønnes alene at give et nævneværdigt merprovenu fra 1. januar 2013, hvor langtidsleasing af biler ændres til at blive momset i kundernes land. En del biler leases i dag i Tyskland med 19 pct. tysk moms. Fra den 1. januar 2013 skal leasingydelsen momses i Danmark. Det skønnes, at staten får et varigt årligt merprovenu på ca. 185 mio. kr. uden tilbageløb.

Forslaget om omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med CO₂-kvoter har til formål at hindre moms-karussells på området og dermed et indtægtstab for statskassen.

Forslaget om moderniserede godtgørelsesregler skønnes at få flere virksomheder til at søge godtgørelse. Det skønnes, at den lettere adgang til refusion af udenlandsk moms vil øge refusionsomfanget for danske virksomheder med ca. 150 mio. kr. årligt fra og med 2010. Den skattepligtige selskabsindkomst påvirkes ikke heraf, da der som udgangspunkt ikke er fradragsret for ikke-refunderet udenlandsk moms. Den øgede refusion vil øge virksomhedernes indtjening efter skat og dermed danne grundlag for afledte skatteindtægter i form af aktionærskat m.v. Disse anslås at give et varigt årligt merprovenu på ca. 60 mio. kr.

Det kan dog ikke udelukkes, at den ikke-refunderede udenlandske moms i et vist omfang er blevet fratrukket ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette forhold vil kunne forøge indkomstskatteprovenuet ved de ændrede godtgørelsesregler. Der er ikke holdepunkter for et skøn over størrelsen af denne virkning.

Omvendt medfører ordningen også, at udenlandske virksomheder lettere kan tilbagesøge dansk moms. Dette skønnes at medføre et provenutab for staten på ca. 50 mio. kr. årligt.

Samlet set skønnes forslaget at medføre et varigt årligt merprovenu for det offentlige på ca. 275 mio. kr. uden tilbageløb, og finansårseffekten i 2010 skønnes at være 11 mio. kr., jf. nedenstående skema.

Samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige af den del af forslaget, der ligger uden for kollektiv trafik m.v.

	Finansårseffekt i mio. kr.				Varig virkning i mio. kr. – uden tilbageløb
	2010	2011	2012	2013	
Billeasing til erhvervsdrivende (B2B)	1	3	6	10	80
Billeasing til private (B2C)				20	185
Godtgørelsesreglerne					
a. Afledte skatteindtægter	60	60	60	60	60
b. Godtgørelse til udenlandske virksomheder	- 50	-50	-50	-50	-50
Samlet	11	13	16	40	275

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om momsregistreringer af virksomheder, der sælger eller køber ydelser fra andre EU-lande, samt af virksomheder med fjernkøb af varer over en vis beløbsgrænse, vil kræve oprettelse af nye koder i forbindelse med registreringen. Dette sker i TastSelv og Erhvervssystemet og skønnes at medføre en engangsudgift på ca. 1,1 mio. kr. Der skal endvidere ske ændringer i registreringsblanketten m.v., som skønnes at beløbe sig til ca. 250.000 kr.

Forslaget om omvendt betalingspligt på CO₂-kvoter kræver ingen ændringer i SKAT's elektroniske momsangivelsessystem (Tast Selv). Det nødvendige felt til indberetning vedrørende omvendt betalingspligt eksisterer allerede.

Forslaget betyder endvidere, at der skal indsættes nye rubrikker i momsangivelsen, hvilket skønnes at medføre en udgift til systemtilretning på ca. 4 mio. kr.

Informationsudgifter skønnes at være ca. 250.000 kr., jf. kommunikationsplanen.

Endvidere er der en række andre udgiftskrævende elementer i lovforslaget, hvor gennemførelse af offentligt udbud af IT-projekter indebærer hensyn til fortrolighed om udgifternes størrelse.

Det angår således udgifterne til gennemførelse af forslagene i relation til VIES-systemet, hvorefter ydelser, der leveres efter hovedreglen om leveringssted og efter reglen om omvendt betalingspligt, skal omfattes af listesystemet, og hvorefter listeperioden og -fristen som hovedregel skal være

måned. Det drejer sig endvidere om udgifterne til gennemførelse af de foreslåede nye regler for momsgodtgørelse inden for EU.

Folketingets Finansudvalg er i august 2009 blevet orienteret om udgifternes størrelse i forbindelse med en ansøgning ved aktstykke om bevilling til udvikling m.v. af de pågældende IT-systemer. Indholdet af aktstykket er tilsvarende fortroligt af hensyn til gennemførelse af de offentlige udbud.

Det skal endvidere anføres, at der i forbindelse med de ændringer af leveringsstedet for e-handelsydelser, teleydelser m.v., der med Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 er vedtaget til ikrafttræden 1. januar 2015, men som ikke er medtaget i dette lovforslag, skønnes der at blive yderligere udgifter til systemtilretninger. Der er oplyst om et skøn for udgifterne til disse systemtilretninger i ovennævnte fortrolige aktstykke fra Folketingets Finansudvalg fra august 2009.

6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*

Virksomheder, der i dag langtidsleaser transportmidler i andre EU-lande, vil få en meromkostning på størrelse med statens merprovenu, jf. punkt 4. Som omtalt vil der blive givet kompensation for den øgede momsudgift i forbindelse med kollektiv trafik m.v. med henblik på at undgå, at priserne stiger som følge af forslaget.

Virksomheder, der i dag leaser biler i andre EU-lande, skønnes at få en meromkostning på ca. 1 mio. kr. årligt i 2010. Den varige meromkostning skønnes at udgøre ca. 80 mio. kr.

Der kan endvidere i nogle tilfælde blive omkostninger i forbindelse med genforhandlinger af kontrakter indgået med leasingvirksomhederne.

Virksomheder, der i dag helt eller delvis undlader at søge momsgodtgørelse i andre lande, skønnes med de foreslåede nye regler for godtgørelse at søge tilnærmelsesvis al moms tilbage. Det skønnes, at virksomhederne vil få en øget momsgodtgørelse på ca. 150 mio. kr. årligt.

7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*

Indledningsvis bemærkes, at der ved Aktivitetsbaseret Måling af Virksomhedernes Administrative Byrder (AMVAB), foretages en omregning af virksomhederne tidsmæssige forbrug til at foretage pligtmæssige handlinger for det offentlige til et beløb. En præcis måling af en given regelændring, som må anses at forøge eller lette de administrative byrder for danske virksomheder, forudsætter således kendskab til antallet af danske virksomheder, der forventes at blive omfattet af den pågældende regelændring.

Forslaget om at ændre beskatningsstedet for flere ydelser til forbrugslandet vil isoleret set betyde, at sælgervirksomhederne får øgede administrative byrder til momsregistrering og momsindbetaling i forbrugslandene. Forslaget om samtidig brug af omvendt betalingspligt betyder imidlertid, at der ikke kommer en sådan byrde ved salg til erhvervsdrivende. I stedet får virksomhederne en vis lettelse af byrderne ved, at virksomhederne ikke længere skal indbetale moms af salget i eget land.

Imidlertid foreligger der ikke statistisk materiale om antallet af danske virksomheder, der vil blive omfattet af de nye regler, og det er således ikke muligt at kvantificere lettelsen i danske virksomheders administrative byrder som følge af forslaget på dette punkt.

Forslaget, hvorefter virksomheder, der leverer ydelser til andre EU-lande under hovedreglen om leveringssted, og reglen om omvendt betalingspligt, skal indberette leverancerne til informationssystemet VIES, skønnes at forøge de administrative byrder for de omfattede danske virksomheder med 1,2 mio. kr. på samfundsniveau.

Det vurderes, at forslaget, hvorefter listeperioden og -fristen som hovedregel afkortes fra kvartalet til måneden, vil medføre ikke ubetydelige forøgelse af de administrative byrder for de danske virksomheder, der listeindberetter salg til virksomheder i andre EU-lande. Med udgangspunkt i 2007 som det seneste forudgående år, hvor der foreligger statistisk materiale, er det ca. 20.000 danske virksomheder, der årligt listeindberetter varesalg til andre EU-lande. På dette grundlag er det beregnet, at danske virksomheders administrative byrder på det omhandlede område forøges fra et nuværende samlet samfundsniveau på 12 mio. kr. med 3 mio. kr. til ca. 15 mio. kr. i løbet af 2011 - 2012 inkl.

At købervirksomhederne blive gjort betalingspligtig for moms ved indkøb af en ydelse giver en vis administrativ byrde. Antallet af danske virksomheder, der køber ydelser fra andre EU-lande, og som efter forslaget bliver gjort betalingspligtige af momsen af ydelser med leveringssted her i landet, skønnes at stige i forhold til det nuværende antal danske virksomheder, omfattet af reglerne om omvendt betalingspligt. Det skønnes tilsvarende, at forslaget, hvorefter ellers registreringsfritagne danske virksomheder skal momsregistreres, hvis de pågældende danske virksomheder køber ydelser i andre EU-lande og bliver omvendt betalingspligtige for momsen af ydelserne, forøger de administrative byrder for dansk erhvervsliv. Imidlertid foreligger der ikke statistisk materiale om antallet af danske virksomheder, der vil blive omfattet af de nye regler, og det er således ikke muligt at kvantificere forøgelsen i danske virksomheders administrative byrder som følge af forslaget på disse punkter. Eftersom langt hovedparten af danske virksomheder allerede i dag er momsregistreret og indbetaler moms her i landet, skønnes byrdeforøgelse dog ikke at være nævneværdige.

Såvel de hidtidige som de foreslåede nye regler for godtgørelse af moms på udgifter, som danske virksomheder har afholdt i andre EU-lande, hvor virksomhederne ikke er registreret, har karakter af regler for frivillige anmodning. Den foreslåede ændring af anmodningsproceduren for momsgodtgørelse anses derfor ikke at medføre en administrativ lettelse for dansk erhvervsliv i henhold til de anerkendte kriterier for AMVAB.

Ovennævnte skøn bygger på en udtalelse om forslaget modtaget fra Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen.

Forslaget om omvendt betalingspligt for indenlandsk handel med CO₂-kvoter har ikke været i høring og dermed heller ikke til udtalelse i Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen. Det vurderes dog, at forslaget kun vil have mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet, da forslaget alene vil berøre de virksomheder, der foretager indenlandsk handel med CO₂-kvoter. Disse virksomheder er i forvejen momsregistrerede og skal for fremtiden tage salgsmomsen med på den angivelse, som de alligevel indsender med henblik på at opnå momsfradrag på deres indkøb.

8. *Administrative konsekvenser for borgerne*

Forslaget har ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. *Miljømæssige konsekvenser*

Forslaget har ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget gennemfører Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008, for så vidt angår de bestemmelser i direktivet, som skal være gennemført nationalt frem til 1. januar 2013, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 samt Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008.

Som tidligere nævnt har tre EU-lande allerede gennemført ændringer af deres momsregler for at hindre momskarusselsvig med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter. Forslaget om indførelse af omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med CO₂-kvoter har imidlertid ikke hjemmel i EU's momsregler.

Set i lyset af denne udvikling har EU-Kommissionen imidlertid fremsat et hasteforslag den 29. september 2009 om ændring af EU's momssystemdirektiv, hvori det foreslås at give medlemslandene mulighed for at indføre omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med bl.a. CO₂-kvoter. Forslaget er netop fremsat, og altså endnu ikke vedtaget, men da der er stor interesse hos medlemslandene for at hindre store indtægtstab grundet momskarusselsvig, må det anses for sandsynligt, at forslaget vil blive vedtaget. Denne proces tager imidlertid nogen tid, og derfor fremsættes forslaget allerede nu med bemyndigelse til skatteministeren til at sætte denne del af lovforslaget i kraft, så snart EU-landene har fået vedtaget det nye EU-forslag.

Medlemslandene har imidlertid også mulighed for at søge om tilladelse til at fravige EU's momsregler med begrundelse i enten forenklingshensyn eller svigsbekæmpelseshensyn. Dette forslag vil straks efter forelæggelsen blive forelagt EU-Kommissionen med henblik på at opnå en sådan tilladelse, hvis EU-Kommissionens forslag mod forventning ikke bliver vedtaget. Det bemærkes dog, at opnåelse af en sådan tilladelse til at fravige EU's momsregler normalt tager ca. 6 måneder grundet EU-Kommissionens interne arbejdsprocedurer.

11. Kommunikationsplan

Lovforslaget berører virksomheder, der sælger og køber ydelser fra andre EU-lande. Målgruppen for lovforslaget kan i princippet være alle virksomheder, både momsregistrerede, lønsumsregistrerede og de, der er ingen af delene. Derudover især rådgivere (revisorerne), der skal rådgive deres kunder.

Et udkast til lovforslag og et udkast til ændrede bestemmelser i momsbekendtgørelsen har været sendt i høring hos relevante parter og har samtidig været offentlig tilgængeligt på Skatteministeriets hjemmeside, www.skm.dk, hvor høringssvarerne også er blevet offentliggjort.

Når lovforslaget er endeligt vedtaget, vil loven og en samlet ny momsbekendtgørelse være tilgængelig på Skatteministeriets hjemmeside www.skm.dk.

SKAT vil foretage følgende kommunikation:

- Nyhedsbrev på skat.dk til henholdsvis virksomheder og rådgivere.
- Mail til TastSelv-brugere (virksomheder og rådgivere).
- Link til nyhedsbrevet fra TastSelv Erhverv-siden.
- Særlig kommunikation til rådgiverne – via brancheorganisationerne.
- Information på selve lønsumsangivelsen (til de, der stadig bruger papir).
- Relevante tekster på skat.dk opdateres og rettes til.

Ved ovenstående nås alle de, der er moms- og lønsumsregistrerede.

For at nå den målgruppe, der hverken er moms- eller lønsumsregistrerede, vil SKAT:

- Foretage en presseindsats.
- Annoncere i relevante aviser og blade.

Pris på kommunikationsudgifter anslås til 250.000 kr. i annonceudgifter.

De nye regler vil endvidere komme til at fremgå af SKAT's momsvejledning, som findes på SKAT's hjemmeside www.skat.dk.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Bortset fra forslaget om omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med CO₂-kvoter har lovforslaget været i høring hos følgende organisationer og virksomheder:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Danmarks Statistik, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Biludlejere, Danske Busvognmænd, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Erhvervenes Transportudvalg, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Revisorer, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Frederiksberg Kommune, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatteretten, Politidirektøren i København, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Skatterevisorforeningen og Trafikselskaberne i Danmark.

Høringssvar og skema med kommentarer er oversendt til Folketingets Skatteudvalg den 26. august 2009.

Forslaget om omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med CO₂-kvoter vil blive sendt i en kort høring efter fremsættelsen.

13. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Samlet set skønnes forslaget at medføre et varigt årligt merprovenu for det offentlige på ca. 275 mio. kr. - finansårseffekten i 2010 skønnes at være 11 mio. kr.	

Administrative konsekvenser for det offentlige		Forslaget skønnes at medføre udgifter til systemtilretninger på ca. 5,35 mio. kr. samt yderligere udgifter, der holdes fortrolige af hensyn til gennemførelse af offentlige udbud af IT-projekter. Forslaget skønnes endvidere at medføre en engangsudgift på ca. 250.000 kr. til information.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om nye godtgørelsesregler skønnes at give virksomhederne en økonomisk gevinst på ca. 150 mio. kr. årligt gennem godtgørelse af moms fra andre EU-lande.	Virksomheder, der i dag langtidsleaser transportmidler i andre EU-lande, vil få en meromkostning på størrelse med statens merprovenu. Der vil blive givet kompensation for i forbindelse med kollektiv trafik. Forslaget skønnes at medføre et varigt tab på ca. 80 mio. kr. årligt for virksomheder uden for den kollektive trafik, der leaser biler, dog kun ca. ca. 1 mio. kr. i 2010. Der kan endvidere i nogle tilfælde blive omkostninger i forbindelse med genforhandlinger af kontrakter indgået med leasingvirksomhederne.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nye regler om omvendt betalingspligt for moms af ydelser medfører ikke-målbare lettelser af administrative byrder for danske virksomheder, der hovedsageligt eller udelukkende vil komme til at levere ydelser til betalingspligtige virksomheder med leveringssted i andre EU-lande.	Nye VIES- og listeregler forøger administrative byrder for danske virksomheder, der leverer varer og ydelser til andre EU-lande, med ca. 4,2 mio. kr. i 2010 - 2012 inkl. Nye regler om omvendt betalingspligt for moms af ydelser medfører ikke-målbare forøgelser af administrative byrder for danske virksomheder, der køber ydelser i andre EU-lande.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget gennemfører Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008, for så vidt angår de bestemmelser i direktiverne, som skal være gennemført nationalt til og med 1. januar 2013, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 og Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008.</p> <p>Det bemærkes, at forslaget om omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med CO₂-kvoter ikke har hjemmel i EU's momsregler – se mere herom i punkt 10.</p>
-------------------------	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Noten til lov om merværdiafgift indeholder en oprensning af de direktiver, som er gennemført ved loven. Da dette lovforslag gennemfører tre direktiver, skal de nævnes i noten.

Til nr. 2-5

Ændringerne foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 25 og 26.

Til nr. 6

Forslaget er en konsekvens af, at gældende § 49, stk. 3, med lovforslaget bliver § 48, stk. 3, jf. bemærkningerne til nr. 26.

Til nr. 7

Rådets direktiv 2008/8/EF ændrer hovedreglen for, hvor grænseoverskridende leveringer af ydelser mellem virksomheder skal pålægges moms (reglerne for leveringssted). Hidtil har ydelserne været pålagt moms i sælgers land, men direktivet ændrer dette til momsbetaling i købers land. For at undgå at sælgervirksomhederne skal momsregistreres i alle de lande, som de sælger ydelser til, foreslås det, at køberne bliver ansvarlige for betaling af momsen, jf. bemærkningerne til nr. 22.

For at gøre denne forenkling med køberansvar for momsindbetalingen (såkaldt omvendt betalingspligt) så bred som muligt, foreslås i den nye § 15 i overensstemmelse med direktivet, at køberne bliver betalingspligtige for alle ydelser, som de indkøber, uanset om indkøbene er til momspligtige eller momsfri formål eller til aktiviteter uden for momssystemet. For eksempel vil også virksomheder, der ikke i forvejen er momsregistreret, fordi de alene driver momsfri virksomhed eller har en årlig omsætning under 50.000 kr., blive anset for afgiftspligtige personer i relation til disse regler. Indkøber disse virksomheder derfor ydelser fra andre EU-lande, omfattet af omvendt betalingspligt efter den foreslåede § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, skal de momsregistreres herfor efter den foreslåede § 50 b.

Tilsvarende vil et selskab, der både er et holdingselskab og samtidig foretager momspligtige leverancer, blive anset for en afgiftspligtig person, uanset om de indkøbte ydelser anvendes til brug for virket som holdingselskab eller i forbindelse med selskabets egne leverancer.

Disse bestemmelser for leverancer til afgiftspligtige personer gælder ikke for levering af ydelser, som en afgiftspligtig person modtager til personlig brug eller til sit personales personlige brug.

De foreslåede regler er en præcisering af gældende regler og indarbejdning af EF-Domstolens fortolkning af begrebet ”afgiftspligtige personer”, jf. dom i sag C-291/07 af 6. november 2008. I forhold til gældende dansk lov indebærer dette ikke nogen ændring, idet der med lov nr. 245 af 17. juni 2007 med virkning fra 1. januar 2009 blev indført tilsvarende regler om omvendt betalingspligt for ydelser indkøbt fra udlandet med omvendt betalingspligt. På grund af, at hovedreglen for leveringsstedet af ydelser nu ændres, vil flere virksomheder end i dag dog blive betalingspligtige.

I nr. 2 foreslås, at også juridiske personer, der er momsregistreret for erhvervelser af varer fra andre EU-lande anses for en afgiftspligtig person, og altså ansvarlig for indbetaling af moms af ydelserne købt fra andre EU-lande. Således vil f.eks. en statslig eller kommunal institution, der alene driver virksomhed i egenskab af offentlig myndighed, men er registreret for indkøb af varer fra andre EU-lande, blive anset for en afgiftspligtig person i relation til indkøb af ydelser omfattet af reglerne for omvendt betalingspligt.

I gældende lov er det hovedreglen, at ydelser pålægges moms i sælgers land, og der er således beskatning i oprindelseslandet. I § 16 foreslås det i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/8/EF, at denne hovedregel ændres for salg af ydelser til afgiftspligtige personer, således at ydelser solgt til afgiftspligtige personer, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 15, fremover pålægges moms i købers land, hvormed der i de fleste tilfælde opnås forbrugslandsbeskatning.

Det foreslås endvidere, jf. bemærkningerne til nr. 22, at alle disse afgiftspligtige købere bliver gjort betalingspligtige for momsen (omvendt betalingspligt) således, at køber af ydelsen, og ikke som ellers normalt sælger, skal indbetale momsen.

Forslaget har kun økonomisk betydning for virksomheder og myndigheder i tilfælde, hvor købervirksomheden ikke har fuld fradragsret for momsen af indkøbene. Af væsentligst betydning er, at virksomheders leasing af transportmidler med forslaget vil skulle pålægges moms i leasingtagers land, og fradragsretten vil følge dette lands regler. For eksempel har danske rutebusselskaber hidtil leaset langt størstedelen af deres busser i Tyskland. Der har været pålagt tysk moms, og Tyskland har givet fuld momsgodtgørelse, idet personbefordring i Tyskland er momspligtig virksomhed med fuld fradragsret. Efter forslaget skal leasingydelsen pålægges dansk moms, og da personbefordring er momsfritaget i Danmark, vil der ikke være fradragsret for denne moms.

De ændrede regler foreslås at træde i kraft 1. januar 2010, jf. bemærkningerne til forslagets § 3, stk. 1, og leaser en dansk virksomhed et transportmiddel i f.eks. Tyskland, skal der således betales dansk moms af leasingydelsen fra denne dato. Dette gælder også for kontrakter, der løber hen over årsskiftet, og uanset eventuel forudbetaling.

Det foreslås i stk. 2, at de ydelser, der er nævnt i den foreslåede § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, ikke skal pålægges moms her i landet, hvis den købte ydelse faktisk anvendes eller benyttes uden for EU. Endvidere foreslås i stk. 3, at beskatningen flyttes her til landet i tilfælde, hvor ydelsen er indkøbt af en virksomhed uden for EU og faktisk anvendes eller benyttes her i landet af en afgiftspligtig person her i landet. Disse flytninger af beskatningen med henblik på at få forbrugslandsbeskatning

giver både de gældende og nye EU-regler mulighed for, og i den gældende momslov findes tilsvarende bestemmelse.

I stk. 4 foreslås den gældende hovedregel for salg til ikke-afgiftspligtige personer (private) om momsbetaling i sælgers land opretholdt, idet denne regel antages at medføre udbredt grad af forbrugslandsbeskatning, da de fleste ydelser solgt til private forbruges, der hvor de købes. For eksempel vil en frisørydelse indkøbt i Danmark blive forbrugt i Danmark, selv om det er en turist, der køber ydelsen.

Hovedreglerne for leveringssted i de foreslåede stk. 1 og 4 nødvendiggør, at sælger ved, om køber er en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, hvorefter sælger skal levere uden moms fordi det er køber, der skal indbetale momsen i eget land, eller, om køber er en ikke-afgiftspligtig person, hvorefter sælger skal levere med moms og sørge for afregningen heraf. Sælger vurderes at være i god tro i relation til vurderingen af kundens status, når sælgeren har:

- a) fastslået, at køber er en afgiftspligtig person, eller en ikke-afgiftspligtig momsregistreret juridisk person, ved det momsnummer køber har oplyst, eller ved andet bevis afgivet til ham, og
- b) fået bekræftet gyldigheden af købers momsnummer, samt foretaget en rimelig verifikation gennem eksisterende sikkerhedsprocedurer.

Sælger skal desuden i sin vurdering af købers status tage ydelsens art i betragtning, og hvis ydelsens art gør det passende, anmode køber om en erklæring vedrørende ydelsens planlagte brug.

Skal ydelsen anvendes til brug i såvel virksomheden som til privat brug, anses ydelsen som leveret til den afgiftspligtige person, og salget omfattes af reglen foreslået i stk. 1, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 15.

Vurderingen af, til hvilket brug ydelsen sælges, og dermed bestemmelsen af leveringsstedet for ydelsen, skal alene foretages på tidspunktet for salget. Eventuel senere ændring i anvendelsen vil ikke ændre fastlæggelsen af leveringsstedet, såfremt der ikke findes nogen form for indikation for svig.

Er den afgiftspligtige køber etableret i mere end et land, er leveringsstedet i princippet det sted, hvor køber har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed. Men leveres ydelsen til et fast forretningssted i et andet land, skal ydelsen imidlertid pålægges moms der. Såfremt der ikke findes indikation for svig, er det kun den afgiftspligtige køber, der er ansvarlig for at fastlægge, hvortil ydelsen leveres. Ved fastlæggelsen af stedet, hvortil ydelsen leveres, skal den afgiftspligtige køber især se på om:

- Kontrakten eller ordrebestillingen identificerer et fast forretningssted som aftager.
- Et fast forretningssted betaler for ydelsen eller faktisk bærer udgiften.
- Ydelsens art, hvis denne gør det muligt at identificere det særlige faste forretningssted.

Told- og skatteforvaltningen vil af kontrolhensyn gå ud fra, at står et fast forretningssteds momsnummer på fakturaen, er ydelsen leveret til dette faste forretningssted medmindre andet godtgøres.

En global kontrakt er en forretningsaftale, der dækker alle ydelser leveret fra en sælger til en afgiftspligtig person. For ydelser omfattet af en sådan kontrakt gælder ligeledes, at leveringsstedet

som udgangspunkt er der, hvor den afgiftspligtige køber har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed. Er ydelserne imidlertid faktisk beregnet på et fast forretningssteds brug, og dette forretningssted bærer omkostningerne for ydelserne, skal leveringsstedet anses for at være der, hvor det faste forretningssted er etableret.

Gældende lov har regler om, at momsbetalingen af ydelser nævnt i den foreslåede § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, flyttes ud af landet, hvis ydelserne faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU. Endvidere flyttes leveringsstedet her til landet i tilfælde, hvor en ikke-afgiftspligtig person her i landet køber en af disse ydelser fra en virksomhed uden for EU.

Disse flytningsbestemmelser foreslås opretholdt i stk. 5 og 6.

Hovedreglerne for leveringssted i de foreslåede § 16, stk. 1 og 4, vil dog ikke i alle tilfælde give beskatning i forbrugslandet, eller er på anden måde ikke hensigtsmæssige, og derfor indføres en række særordninger, jf. bemærkningerne nedenfor til §§ 17 – 21 d.

Den foreslåede § 17 vedrører leveringsstedet for formidlingsydelser solgt til ikke-afgiftspligtige personer. Efter gældende lov er formidlingsydelser som udgangspunkt omfattet af hovedregelen, det vil sige momsbetaling i leverandørens land. Samtidig er der en række undtagelser, hvorefter stedet for momsbetaling for formidlingsydelser i andens navn er der, hvor den formidlende transaktion foretages, eller hvor aftageren er momsregistreret. Endvidere er momspligtig formidling i andens navn af transaktioner, som udføres udenfor EU, moms fritaget.

For at sikre større grad af forbrugslandsbeskatning foreslås det, at alle sådanne formidlingsydelser til ikke-afgiftspligtige personer pålægges moms samme sted som den underliggende transaktion.

Leveringsstedet for formidlingsydelser leveret til afgiftspligtige personer foreslås at følge hovedreglen i § 16, stk. 1.

Den foreslåede § 18 svarer til den gældende lovs § 17, idet bestemmelsens omfang dog er præciseret. Præciseringen består i, at udlejning inden for hotelsektoren og lignende samt indrømmelse af rettigheder til at benytte fast ejendom nævnes specifikt i bestemmelsen for at sikre, at hotelydelser og adgang til veje (f.eks. betaling for at køre over broer) anses for at være ydelser, der har tilknytning til fast ejendom. Dette ændrer ikke gældende praksis.

Det foreslås i § 19, stk. 1, at leveringsstedet for personbefordringsydelser er her i landet, når befordringen udføres her i landet. Dette svarer til gældende lovs § 19, stk. 1. I Danmark er personbefordring moms fritaget bortset fra kørsel med turistbus. Bestemmelsen har derfor kun reel betydning for kørsel med turistbus. I overensstemmelse med EU-regelen på området er det foreslået præciseret, at der skal tages hensyn til de tilbagelagte strækninger. Dette ændrer ikke dansk praksis.

Det foreslåede stk. 2, hvorefter leveringsstedet for transport af varer inden for EU til ikke-afgiftspligtige personer er her i landet, når transporten påbegyndes her i landet, svarer til gældende lovs § 19, stk. 2.

For så vidt angår anden transport af varer end varetransport inden for EU til ikke-afgiftspligtige personer her i landet – f.eks. varetransport fra et 3. land eller indenlandsk transport - foreslås leveringsstedet at være her i landet, når transporten udføres her i landet. Bestemmelsen svarer til

gældende lovs § 19, stk. 1. Ligesom i forbindelse med personbefordringsydelser, jf. det foreslåede stk. 1, foreslås det præciseret, at der skal tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Det foreslås endvidere i stk. 4, at der indsættes definitioner af ”transport af varer inden for EU”, ”afgangssted” og ”ankomststed”. Dette ændrer ikke gældende praksis.

Leveringsstedet for transportydelser inden for EU til afgiftspligtige personer (bortset fra personbefordringsydelser) foreslås at følge hovedreglen i den foreslåede § 16, stk. 1, dvs. med momsbetaling i det land, hvor køber af transportydelsen er etableret.

Det foreslås i § 20 at aktiviteter i tilknytning til transport, herunder lastning, losning, omladning og lignende, samt vurdering af og arbejde på løsøregenstande skal pålægges moms her i landet, når ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person, og ydelsen rent faktisk udføres her i landet.

Bestemmelsen svarer til gældende regler i henholdsvis lovens § 20, stk. 1 og § 18, stk. 1, nr. 2 og 3.

Sker salget til afgiftspligtige personer, gælder hovedreglen for leveringsstedet i det foreslåede § 16, stk. 1, og er dermed i købers land, hvilket er en ændring i forhold til i forhold til gældende regler.

Den foreslåede § 21 omfatter ydelser vedrørende aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og lignende, herunder messer og udstillinger. Efter forslaget skal moms pålægges, hvor aktiviteten finder sted. Dette svarer til gældende regler. Denne regel forbliver stort set uændret i perioden fra 1. januar 2010 til 31. december 2010, jf. bemærkningerne til stk. 1 i overgangsbestemmelserne i forslagets § 3.

Ved udløbet af overgangsperioden, altså fra 1. januar 2011, vil forslaget, for så vidt angår salg af disse ydelser til ikke-afgiftspligtige (private, B2C salg), blive opretholdt, jf. forslagets stk. 2.

Når der imidlertid er tale om ydelser solgt til afgiftspligtige personer (B2B salg) i andre EU-lande end der, hvor aktiviteten finder sted, er reglen ikke særlig praktisk. De fleste afgiftspligtige personer har fradragsret for købsmomsen, og når momsen skal betales i et andet land end der, hvor virksomheden er etableret, skal køber søge momsen godtgjort i landet, hvor aktiviteten finder sted. Denne procedure er administrativ byrdefuld i forhold til, hvis momsen kan fratrækkes i købers eget momsregnskab.

Det foreslås derfor, at momsen for salg af disse ydelser fra 1. januar 2011 momses efter hovedreglen for ydelser i § 16, stk. 1, hvilket er i købers land. Samtidig vil køber gennem reglerne for omvendt betalingspligt skulle indbetale momsen i eget land, jf. nr. 22. Samtidig med at momsen indbetales, kan virksomheden fratække den som købsmoms, hvorefter momsregnskabet går i nul.

Eneste B2B salg af ydelser inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og lignende, der efter forslaget stadig skal pålægges moms der, hvor arrangementet finder sted, er den direkte adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil.

Efter gældende regler er leveringsstedet for restaurandydelser der, hvor den afgiftspligtige person er etableret. Restaurandydelser er hovedsageligt ydelser, der leveres af en afgiftspligtig person etableret i samme land, som ydelsen udføres og forbruges i. Imidlertid kan visse restaurandydelser, nemlig cateringydelser, være grænseoverskridende. En cateringydelse består af leverance til en

kunde på et sted valgt af kunden af mad og drikkevarer, transportydelse samt tilstrækkelige hjælpeydelser til, at der kan ske umiddelbart forbrug på det udvalgte sted. Hjælpeydelserne kan f.eks. bestå i anretning af maden på serveringsstedet, borddækning, servering og afrydning m.v.

For at sikre forbrugslandsbeskatning i alle tilfælde foreslås det i § 21 a, at leveringsstedet altid er i det land, hvor ydelsen udføres. For eksempel betyder forslaget, at for en cateringvirksomhed etableret i Tyskland flyttes leveringsstedet, og dermed momsbetalingen, fra Tyskland til Danmark, såfremt cateringydelsen leveres til et sted i Danmark.

Leveres alene tilberedt eller utilberedt mad og/eller drikkevarer til en kunde på et sted valgt af kunden, dvs. hvor transportydelsen er eneste hjælpeydelse med i leveringen, anses hele leverancen som en varelevering. Leveres mad og/eller drikkevarer af én afgiftspligtig person, og hjælpeydelser af en anden, skal hver levering ses for sig.

Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser om bord på skibe, fly og tog i det foreslåede stk. 2, svarer til de gældende regler.

Den foreslåede § 21 b vedrører udlejning af transportmidler. Leveringsstedet for leje af transportmidler er efter gældende regler det land, hvor udlejer er etableret. For korttidsudlejnings vedkommende er dette ofte samstemmende med, hvor transportmidlet bruges. For imidlertid at sikre en så stor grad af forbrugslandsbeskatning som muligt foreslås det, at lejeudlejningen skal beskattes i det land, hvor transportmidlet faktisk stilles til rådighed, dvs. hvor kunden modtager selve transportmidlet. Det vurderes, at den foreslåede regel i de fleste tilfælde giver en stor grad af forbrugslandsbeskatning.

Det foreslås endvidere, at leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning, det vil sige langtidsleasing, er det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. For langtidsudlejning af fritidsfartøjer (over 90 dage) er der dog mange tilfælde, hvor fartøjet ikke bruges i kundens land. Derfor foreslås i stk. 3, at hvis leverandøren af ydelsen fra sit eget land stiller fartøjet til kundens rådighed i dette land, er leveringsstedet der.

Dette forslag vedrørende langtidsleasing af transportmidler til ikke-afgiftspligtige personer vil imidlertid efter forslaget først træde i kraft 1. januar 2013. I perioden 1. januar 2010 til 31. december 2012 vil reglerne for denne leasing være omfattet af hovedreglen i den foreslåede § 16, stk. 4, og dermed svare til de gældende regler, hvor momsen af denne udlejning skal ske i udlejers land.

Det foreslås endvidere, som overgangsbestemmelse for perioden indtil 1. januar 2013, at leveringsstedet flyttes her til landet i tilfælde, hvor en ikke-afgiftspligtig person leaser et transportmiddel fra en virksomhed etableret uden for EU, og transportmidlet faktisk benyttes her i landet. Denne overgangsbestemmelse svarer til gældende lovs § 16, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, stk. 2.

Forslaget i stk. 4 afgrænser korttidsudlejning i forhold til langtidsudlejning ved, at besidder eller anvender kunden transportmidlet i en sammenhængende periode på højst 30 dage, er der tale om korttidsudlejning. Besidder eller anvender kunden derimod transportmidlet i en sammenhængende periode på mere end 30 dage, er der tale om langtidsudlejning. Forslaget i det nye stk. 4, om at lade

korttidsudlejning af fartøjer omfatte en lejeperiode helt op til 90 dage skal ses i lyset af, at fartøjer, der f.eks. skal benytte i ferieøjemed, ofte lejes i en periode op til 90 dage.

Perioden, hvori kunden besidder eller anvender transportmidlet, skal bedømmes ud fra de faktiske forhold. Kontrakten mellem de berørte parter skal tages som udgangspunkt, men kan tilsidesættes, hvis konkrete forhold taler for det.

Når to eller flere kontrakter om leje af det samme transportmiddel følger hinanden adskilt af 2 dage eller mindre, vil længden af den eller de forudgående lejekontrakter blive taget i betragtning, når det skal afgøres, om den eller de følgende kontrakter er korttids- eller langtidsudlejning. Der vil dog kun skulle ske revurdering af en korttidlejekontrakt, der efterfølges af en eller flere kontrakter, der på basis af kontrakterne set i sammenhæng bliver anset som langtidslejekontrakt(er), hvis der skønnes at være tale om misbrug af regelsættet.

Når en korttidslejekontrakt forlænges således at lejeperioden overstiger de 30 (90) dage, skal der foretages en revurdering af kontrakten i sin helhed, og der bliver tale om langtidsleje. Skyldes forlængelsen klart påviselige årsager uden for parternes kontrol, vil der dog ikke blive foretaget revurdering.

Vedrørende langtidsleasing til afgiftspligtige personer henvises til bemærkningerne til § 16, stk. 1, vedrørende hovedreglerne for leveringsstedet.

Reglerne om leveringssted for elektronisk leverede ydelser ændres ikke i forhold til gældende regler. Den foreslåede § 21 c svarer til gældende regler for tredjelandsvirksomheders salg af e-handelsydelser til private personer bosiddende i Danmark. Ifølge reglen moms ydelserne i kundens land, og der er hermed forbrugslandsbeskatning. Samme forbrugslandsbeskatning findes imidlertid ikke ved EU-virksomheders salg til private i andre EU-lande. Her er gældende regel momsbetaling i sælgervirksomhedens land, hvilket ikke ændres med dette forslag, idet ydelserne pålægges moms efter hovedreglen i ny § 16, stk. 4.

Imidlertid er det vedtaget i Rådets direktiv 2008/8/EU, at fra den 1. januar 2015 ændres leveringsstedet for EU-virksomheders salg af e-handelsydelser til private kunder i andre EU-lande til at være kundens land, hvorved forbrugslandsbeskatning vil blive sikret. Samtidig vil også levering af teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester få forbrugsbeskatning. Forslag til ændring af momsloven vil blive fremsat senest i 2014, jf. punkt 2.2 i de almindelige bemærkninger.

I forbindelse med den foreslåede § 21 d kan bemærkes, at hovedreglen for levering af ydelser til ikke-afgiftspligtige personer ifølge hovedreglen i den foreslåede § 16, stk. 4, er det sted, hvor den afgiftspligtige leverandør er etableret. Er kunden imidlertid etableret eller bosiddende uden for EU, bliver de nævnte ydelser i langt de fleste tilfælde forbrugt uden for EU, og det foreslås derfor, at sådanne ydelser har leveringssted i kundens land, og derfor ikke pålægges moms i leverandørens land. Denne regel svarer til den gældende, bortset fra visse formidlingsydelser, som også i gældende lovgivning har denne regel, men hvor det nu foreslås, at leveringsstedet er der, hvor den underliggende transaktion finder sted, jf. den foreslåede § 17.

Det er, på linje med i dag, muligt for medlemslandene at indføre bestemmelser om, at reglen om leveringssted ændres, hvis det faktiske forbrug ligger et andet sted end i det land, hvor de ellers fastsatte regler bestemmer, at momsen skal betales. Muligheden er medtaget for at sikre, at

medlemslandene kan opnå mest mulig forbrugsbeskatning, men kan kun anvendes til at flytte leveringsstedet henholdsvis fra et 3. land til eget land, eller fra eget land til et 3. land. Beskatningen kan således trækkes her til landet, hvis reglerne bestemmer, at beskatning er uden for EU, men det faktiske forbrug sker i Danmark.

F.eks. vil en advokatydelse solgt af en virksomhed i Danmark til en ikke-afgiftspligtig person (privatperson m.v.) bosiddende i et land uden for EU efter reglen i den foreslåede § 21 d, stk. 1, ikke skulle momsnes her i landet. Skulle det dog være tilfældet, at ydelsen faktisk benyttes her i landet, f.eks. fordi den vedrører en overtrædelse af anden lovgivning begået her i landet, vil der i henhold til stk. 2, skulle betales moms i Danmark.

Gældende lov indeholder tilsvarende bestemmelser om flytning af leveringsstedet i forbindelse med disse ydelser, og den foreslåede stk. 2 svarer derfor til gældende regler.

Til nr. 8

I den foreslåede nye stk. 5 i § 23 foreslås det, at hvis leveringen af en ydelse under hovedreglen om leveringssted, og reglen om omvendt betalingspligt, strækker sig ud over et kalenderår uden mellemliggende afregning af moms af ydelsen, skal der ske momsafregning ved udgangen af hvert kalenderår fra og med andet år, så længe leveringen af ydelsen ikke er afsluttet.

Det forudsættes, at køberen af en ydelse som omhandlet i § 23, stk. 5, skal afregne momsen af ydelsen på grundlag af en faktura for ydelsen, som ydelsesleverandøren sender til køberen. Det er ydelsesleverandøren, der har rådighed over bilag og regnskabsmateriale for en uafsluttet ydelse, og som er nærmest til at overskue og vide, hvilken del af vederlaget for den uafsluttede ydelse, der kan og skal a conto faktureres og momsafregnes. Imidlertid giver § 23, stk. 5, ikke grundlag for at suspendere ydelseskøberens momsafregning, hvis ydelsesleverandøren udsteder en faktura, som ydelseskøberen er civilretligt uenig i, eller hvis ydelsesleverandøren ikke opfylder sin forpligtelse til at udstede faktura. Hvis betingelserne efter § 23, stk. 5, er opfyldt, har køberen af ydelsen pligt til at momsafregne ydelsen efter et skøn, evt. på grundlag af en periodisering af den aftalte kontraktsum for ydelsen.

Til nr. 9 og 10

De foreslåede ændringer af § 37, stk. 1 og 4, er konsekvens af, at opbygningen af reglerne om registrering foreslås ændret for at skabe en større klarhed over de enkelte registreringsbestemmelser, jf. bemærkningerne til nr. 25 og 26.

Til nr. 11

Med henblik på at bringe momsloven i overensstemmelse med EU-reglerne var hensigten med ændringen af § 34, stk. 1, nr. 12, foretaget ved lov nr. 524 af 17. juni 2008, at flyselskaber, der hovedsageligt flyver i udenrigsfart, kan få momsfri leverancer af brændstof og proviant til både selskabets udenrigs- og indenrigsflyvninger.

Ved en fejl er det anført i lovens § 34, stk. 1, nr. 12, at momsfriheden gives i overensstemmelse med toldlovens regler. Imidlertid gives efter toldlovens regler kun tilladelse til momsfri proviantering af fly i udenrigsfart.

Det foreslås derfor, at henvisningen til toldlovens regler udgår, således at de flyselskaber, der flyver hovedsageligt i udenrigsfart, kan få proviant og brændstof leveret momsfrit til alle deres fly.

Til nr. 12

Forslaget er en konsekvens af forslaget i nr. 15.

Til nr. 13

Ændringen foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 25 og 26.

Til nr. 14

Som følge af forslaget i nr. 23 om, at en afgiftspligtig køber af en CO₂-kvote eller en CO₂-kredit bliver ansvarlig for indbetaling af salgsmomsen foreslås det, at køber samtidig kan fratække denne moms som købsmoms.

Til nr. 15

Der foreslås indsat en bestemmelse om, at alle udenlandske virksomheder, der har fået tildelt et dansk momsnummer efter reglerne om omvendt betalingspligt, kan fratække eventuel købsmoms i forbindelse med deres momsangivelser. På denne måde undgår disse virksomheder at skulle bruge reglerne om tilbagesøgning af moms i andre lande.

Der kan være tale om f.eks. en polsk virksomhed, der leverer byggeydelser til virksomheder i Danmark, og i denne forbindelse har en tysk underleverandør. Selv om den danske virksomhed bliver betalingspligtig for ydelserne købt af den polske virksomhed, bliver den polske virksomhed betalingspligtig i Danmark for momsen af købet fra den tyske virksomhed. Den polske virksomhed får derfor et dansk momsnummer, der skal bruges i relation til indbetalingerne af denne moms. Forslaget bevirker, at såfremt den polske virksomhed har momsbelagte udgifter i Danmark, kan den fratække denne moms direkte gennem momsregistreringen, også selv om udgiften vedrører den tyske underleverandør eller salget til en virksomhed i Danmark.

Hermed behøver den udenlandske virksomhed ikke bruge det mere besværlige godtgørelsessystem.

Udenlandske virksomheder, der er momsregistreret her i landet for salg til ikke-afgiftspligtige personer, kan allerede efter gældende regler fratække købsmoms, der vedrører salg til afgiftspligtige personer her i landet, selv om den udenlandske virksomhed ikke er betalingspligtig for dette salg, fordi den danske aftager er betalingspligtig for momsen.

Til nr. 16

Ændringen foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 25 og 26.

Til nr. 17

Ændringen foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 25 og 26.

Til nr. 18

Forslaget er en konsekvens af, at gældende § 49, stk. 1, 1. pkt., ændres til § 48, stk. 1, 1 pkt., jf. bemærkningerne til nr. 26.

Til nr. 19

Ændringen foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 25 og 26.

Til nr. 20

I § 45, stk. 1, fastsættes betingelserne for, at en udenlandsk virksomhed kan anmode om godtgørelse af moms betalt i Danmark. Virksomheden skal ikke være etableret her i landet, og virksomheden skal hverken være registreringspligtig, valgfri registreret eller frivillig registreret for afregning af moms til Danmark. Endvidere har virksomheden kun adgang til at få godtgjort dansk moms af udgifter i det omfang, at virksomhedens transaktioner berettiger til fradrag i det land, virksomheden er etableret, og i det omfang at en dansk virksomhed kan fratække de samme udgifter i sit momsregnskab efter den danske momslov.

Det bemærkes, at § 45, stk. 1, både gælder for udenlandske virksomheder i de andre EU-lande, der anmoder om godtgørelse af dansk moms efter Rådets Direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008, og for udenlandske virksomheder i lande uden for EU, der anmoder om godtgørelse af dansk moms efter Rådets 13. momsdirektiv 1986/560/EØF af 17. november 1986, der fortsat finder anvendelse. For virksomheder uden for EU foreslås dog, at sådanne virksomheder kun kan få godtgørelse i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan fradrage ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven.

Til nr. 21

Direktiv 2008/9/EF indebærer som noget nyt i forhold til EU's hidtidige fælles ordning for momsgodtgørelse, at SKAT skal foretage den indledende visitering af danske virksomheders anmodninger om momsgodtgørelse hos andre EU-lande, og at SKAT skal foretage den efterfølgende behandling og afgørelse af anmodninger om godtgørelse af dansk moms, som virksomheder i andre EU-lande indledningsvis har fået visiteret i deres respektive hjemlande. Med henblik på, at de nærmere administrative regler om momsgodtgørelse bl.a. skal kunne omfatte begge tilfælde, foreslås det i § 45, stk. 7, at bemyndige skatteministeren til at fastsætte de nærmere administrative regler om indgivelse, behandling og afgørelse af anmodninger om godtgørelse af moms.

I direktiv 2008/9/EF foreslås det endvidere, at der skal være obligatorisk elektronisk kommunikation mellem virksomheder i EU og medlemslandene ved indgivelse og behandling af anmodninger om momsgodtgørelse. Det foreslås i et andet lovforslag om ændring af bl.a. skatteforvaltningsloven til ikrafttrædelse 1. januar 2010, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af elektronisk kommunikation mellem virksomheder m.v. og SKAT. Grundlaget for udstedelse af administrative regler om obligatorisk anvendelse af elektronisk kommunikation ved anmodning om momsgodtgørelse vil herefter være den foreslåede regel i skatteforvaltningsloven i sammenhæng med momslovens § 45, stk. 7.

Til nr. 22

Når køber er forpligtet til at indbetale momsen til staten i stedet for som normalt sælger, kaldes det omvendt betalingspligt. Med lovforslaget ændres hovedreglen for, hvor momsen skal betales ved

salg mellem afgiftspligtige personer til at være købers land, jf. bemærkningerne i nr. 7 til den foreslåede § 16, stk. 1. EU-direktivet gør det obligatorisk for medlemslandene at have omvendt betalingspligt for alle ydelser under hovedreglen. Herudover er det frivilligt, om medlemslandene vil lade yderligere ydelser omfatte af reglen.

Efter gældende momslov er der allerede omfattende regler om omvendt betalingspligt for køb af ydelser fra udlandet i lovens § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, hvorefter alle afgiftspligtige personer her i landet skal indbetale momsen på indkøb af ydelser fra en udenlandsk sælger, i alle de tilfælde, hvor momsen skal betales her i landet.

I forhold til gældende regler foreslås det af praktiske hensyn, at der ikke er omvendt betalingspligt for adgang og ydelser i tilknytning dertil i forbindelse med arrangementer inden for kunst, kultur, sport, underholdning, undervisning, videnskab og lignende. Hermed vil sælger af f.eks. billetter til et arrangement skulle afregne momsen af alle solgte billetter, og sælger undgår at bekymre sig om, hvorvidt køber er en afgiftspligtig person eller ikke.

I gældende lov § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, gælder den omvendte betalingspligt afgiftspligtige personer "her i landet", hvis de modtager ydelser med leveringssted her. Men dette kan virke uklart, idet også udenlandske virksomheder, der ikke er registreret her i landet for andre aktiviteter, bliver en "afgiftspligtig person her i landet", hvis de modtager ydelser med leveringssted her. Dette fremgår tydeligt af § 40 a, stk. 3 i momsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1206 af 2. december 2008, som ændrer bekendtgørelse nr. 663 af 16. juni 2006.

For at tydeliggøre reglerne foreslås ordene "her i landet" at udgå af § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, samtidig med, at bekendtgørelsens § 40 a, stk. 2-4 foreslås flyttet til loven som ny § 46 a, jf. bemærkningerne til nr. 24.

Som konsekvens af, at det desuden foreslås, at også momsregistrerede ikke-afgiftspligtige juridiske personer anses som "afgiftspligtige personer" i forbindelse med reglerne for leveringssted for ydelser, jf. bemærkningerne i nr. 7 til ny § 15, udvides bestemmelsen om omvendt betalingspligt til også at omfatte disse personer.

Til nr. 23

Af hensyn til bekæmpelse af svig foreslås det, at der indføres omvendt betalingspligt på indenlandsk handel med CO₂-kvoter og CO₂-kreditter. Bestemmelsen foreslås kun at omfatte afgiftspligtige personers handel. Det bemærkes, at det samtidig foreslås, at de afgiftspligtige købere, der bliver betalingspligtige for momsen af købet, skal momsregistreres, jf. bemærkningerne til nr. 22.

Til nr. 24

For at gøre det mere klart, at reglerne om omvendt betalingspligt er obligatoriske at anvende, og at de skal anvendes af alle, der her i landet modtager de i § 46, stk. 1, nr. 2 og 3 nævnte ydelser med leveringssted her, foreslås de detaljerede regler herom, som i dag findes i momsbekendtgørelsens § 40 a, stk. 2-4, flyttet til loven, jf. bemærkningerne til nr. 22.

Til nr. 25

Af hensyn til bedre opbygning af loven og større klarhed foreslås det, at de forskellige tilfælde, hvor der kræves momsregistrering, specificeres mere ud, og at der indsættes overskrifter til de enkelte

former for registreringer. Registreringerne kan opdeles i registreringer vedrørende "Leverancer her i landet" (de foreslåede §§ 48 og 49), "Erhvervelser af varer fra andre EU-lande" (de foreslåede §§ 50 og 50 a), "Omvendt betalingspligt" (de foreslåede §§ 50 b og 50 c) og "Frivillig registrering" (§§ 51 og 51 a). Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 26 om de enkelte paragraffer.

Til nr. 26

Den foreslåede ophævelse af §§ 48-50 er en konsekvens af den foreslåede ombygning af reglerne for registreringer.

Den foreslåede § 48 svarer til gældende § 49, og det fastsættes blandt andet her, at små virksomheder med en årlig omsætning på under 50.000 kr. ikke er registreringspligtige.

Den foreslåede § 49 giver små virksomheder mulighed for at lade sig registrere, selv om deres årlige omsætning er under 50.000 kr., og hovedreglen i § 47 er, at de ikke skal registreres. Muligheden findes tilsvarende i gældende lovs § 50.

De foreslåede §§ 50 og 50 a vedrører registrering i forbindelse med erhvervelse af varer fra andre lande. Det fastsættes i § 50, at afgiftspligtige personer, der ikke er registreret efter hovedreglen i § 47 – herunder små virksomheder, virksomheder med momsfri aktiviteter, offentlige virksomheder og rene holdningsselskaber – alligevel skal registreres, hvis de er betalingspligtige for varer købt i andre EU-lande til en værdi over 80.000 kr. om året. Reglen svarer til gældende lovs § 48. Efter den foreslåede § 50 a kan der vælges registrering, selv om varekøbet er mindre en 80.000 kr. om året. Tilsvarende mulighed findes i gældende § 50.

Det foreslås som noget nyt i § 50 b, at alle afgiftspligtige personer her i landet, der køber ydelser fra andre EU-lande, skal registreres, såfremt ydelserne skal momsnes her i landet, og køber er ansvarlig for indbetaling af momsen (omvendt betalingspligt). Til en registrering knyttes et momsnummer. Momsnummeret er vigtigt, idet sælger så kan se, at køber er en afgiftspligt person og bruger reglerne for omvendt betalingspligt. Endvidere skal sælger indberette salget, herunder købers momsnummer, i oplysningssystemet VIES, der med virkning fra 1. januar 2010 udvides fra at omfatte indberetninger over det grænseoverskridende varesalg til også at omfatte ydelser med leveringssted efter hovedreglen i § 16, stk. 1, og med omvendt betalingspligt, jf. bemærkningerne til nr. 22. Oplysninger vedrørende salg af ydelser, som er momsfrataget i det land, hvor salget har leveringssted, skal ikke indberettes til VIES. VIES systemet bruges af myndighederne til kontrolformål.

Det foreslås endvidere, at alle afgiftspligtige personer her i landet, der køber CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter fra virksomheder etableret her i landet skal momsregistreres, idet de bliver betalingspligtige for momsen af købet, jf. bemærkningerne til nr. 23.

Langt de fleste danske virksomheder, der køber ydelser fra andre EU-lande, vil i forvejen være registreret af andre årsager og allerede have et momsnummer. For det første skal alle virksomheder med en omsætning på over 50.000 kr. årligt momsregistreres. Desuden er en del virksomheder med kun momsfri aktiviteter (f.eks. tandlæger) allerede i dag registreret for indkøb af større varekøb fra et andet EU-lande (fjernkøb på over 80.000 kr. årligt), og atter andre er registreret for levering af nye transportmidler til andre EU-lande.

Endelig foreslås det i § 50 c, at virksomheder, der ikke er registreret efter andre bestemmelser, og som sælger ydelser omfattet af § 16, stk. 1, til andre EU-lande under reglerne for omvendt betalingspligt – det vil sige køber afregner momsen i eget land - skal registreres. Dette registreringskrav skyldes, at de ydelser, hvor der efter EU-reglerne er omvendt betalingspligt, skal indberettes til kontrolsystemet VIES.

Virksomheder, der sælger ydelser, som ikke har leveringssted efter § 16, stk.1, skal ikke angive dette salg i VIES systemet, idet den omvendte betalingspligt er nationalt bestemt.

Til nr. 27 og 28

Ændringerne foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 25 og 26.

Til nr. 29

Salg af ydelser omfattet af hovedreglen for beskatningsstedet i § 16, stk. 1, og hvor der gælder omvendt betalingspligt efter § 46, stk. 1, nr. 3, skal efter de nye EU-regler indberettes til kontrolsystemet VIES. Forslaget bevirker en pligt til sådan indberetning.

Skatteministerens bemyndigelse efter § 54, stk. 1, til at fastsætte de nærmere administrative regler for danske virksomheders listeindberetning af leveringer af varer og ydelser til andre EU-lande, vil endvidere blive benyttet til at gennemføre ændrede bestemmelser om virksomhedernes listeperiode og listefrist ifølge direktiv 2008/117/EF.

Til nr. 30-32

Ændringerne foreslås som konsekvens af, at der i lovens kapitel 12 om registrering foreslås lavet en mere klar og præcis opdeling af de forskellige former for momsregistreringer, jf. bemærkningerne til nr. 25 og 26.

Til nr. 33

Af hensyn til svigbekæmpelse og for at sikre statskassen mod tab foreslås, at også virksomheder, der alene er registreret, fordi de skal betale moms af erhvervelser eller ydelser fra andre EU-lande, og som har kvartalet som afgiftsperiode, kan pålægges en forkortet afregningsperiode (måned) og at følge de regler for sikkerhedsstillelse, der gælder for øvrige momsregistrerede virksomheder.

Til nr. 34

Forslaget er en korrektion af en eksisterende henvisningsfejl i loven.

Til nr. 35

I henhold til § 57, stk. 3, skal virksomheder med kvartalet som afgiftsperiode afregne momsen senest 1 måned og 10 dage efter hver periodes udløb, idet dog fristen for betaling af 2. kvartals moms forlænges med 7 dage på grund af sommerferien.

Efter gældende regler skal virksomheder, der kun er registreret for erhvervelser fra andre EU lande på et samlet årligt beløb over 80.000 kr. (den foreslåede § 50), og derfor skal betale erhvervelsesmoms af købet, afregne momsen af indkøbet efter disse frister. Det foreslås, at også virksomheder, der kun er registreret efter den foreslåede § 50 b for indkøb af ydelser med omvendt betalingspligt, skal afregne momsen kvartalsvis og med tilsvarende frister.

Virksomheder registreret efter § 50 b kan lade sig afmelde fra registrering, såfremt de ikke forventer at foretage registreringspligtige aktiviteter i den nærmeste fremtid. Dette betyder, at f.eks. en forening med momsfri aktiviteter, der skal registreres, fordi de benytter udenlandske håndværkere til et enkelt byggearbejde, men ikke påtænker at gøre lignende i umiddelbar fremtid, efter angivelsen og indbetalingen af momsen for byggearbejdet kan lade sig afmelde fra registrering og dermed undgå at skulle indgive kvartalsvise angivelser med ingen afgiftstilsvare (0-angivelser).

Til nr. 36

Forslaget er en konsekvensændring af, at alle, der indkøber ydelser efter regler om omvendt betalingspligt, og som derfor skal indbetale købsmomsen, foreslås at blive registreret, jf. bemærkningerne til ny § 50 b i nr. 26. Disse virksomheder skal alene føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelse og kontrol med den afgift, der skal betales.

Efter gældende regler skal virksomheder registreret alene for betaling af erhvervsmoms af indkøb af varer fra andre EU lande i princippet føre regnskab som de virksomheder, der har både køb og salg. Dette skønnes ikke nødvendigt, og det foreslås, at regnskabskravet for disse virksomheder svarer til de, der er foreslået gældende for virksomheder registreret efter § 50 b.

Med forslaget til ny affattelse af § 64 om afregning af afgift, jf. bemærkningerne til nr. 35, og forslaget til § 65 om regnskab, bliver der fælles regler på disse områder for virksomheder, der alene er registreret for indbetaling af moms.

Det foreslåede stk. 2 svarer til gældende regler.

Til nr. 37

Forslaget er en konsekvens af, at gældende § 49, stk. 1 og 2, bliver til § 48, stk. 1 og 2, jf. bemærkningerne til nr. 26.

Til nr. 38

Forslaget er en konsekvens af, at gældende § 48, 1. pkt. bliver til § 50, 1. pkt., jf. bemærkningerne til nr. 26. Det foreslås endvidere, at også de foreslåede nye paragraffer 50 b og 50 c, jf. bemærkningerne til nr. 26, omfattes af strafbestemmelserne i lovens § 81, stk. 1, nr. 2. Herved vil forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af kravet om registrering for EU-erhvervelse af varer og køb af ydelser fra andre EU-lande blive straffet med bøde på linie med tilsvarende overtrædelser af andre krav om registrering.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 2010, jf. dog stk. 2 og 3.

Til stk. 2

Det foreslås i overensstemmelse med Rådets direktiv 2008/8/EF, at leveringsstedet for langtidsleasing af transportmidler til ikke-afgiftspligtige personer fra 1. januar 2013 ændres fra at være leverandørens land (hovedreglen i forslaget § 16, stk. 4), til at være kundens land.

Til stk. 3

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at sætte lovens § 1, nr. 14 og 23, i kraft.

Til § 3

Til stk. 1

Ydelser vedrørende aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning og lignende, som f.eks. messer og udstillinger, momsés efter gældende regler der, hvor aktiviteten finder sted. Denne regel forbliver stort set uændret i perioden fra 1. januar 2010 til 31. december 2010. Herefter foreslås reglen ændret, jf. bemærkningerne til § 21 i nr. 7.

I 2010 svarer den foreslåede bestemmelse til gældende regler i lovens § 18, stk. 1, nr. 1, idet bestemmelsen dog præciseres ved, at messer og udstillinger nævnes specifikt. Under det gældende regelsæt har der været uens fortolkning af EU-reglerne, idet nogle medlemslande har ladet messer og udstillinger været omfattet af reglerne, mens andre lande ikke har. Præciseringen ændrer ikke gældende dansk praksis.

Til stk. 2

Det foreslås, at leveringsstedet for langtidsudlejning af transportmidler til ikke-afgiftspligtige personer i perioden fra 1. januar 2010 til 31. december 2012 ligesom i gældende regler er i udlejers land, det vil sige, at hovedreglen i den foreslåede § 16, stk. 4, anvendes. Således vil en privatpersons leje af en bil i en periode på mere end 30 dage blive momset i udlejers land.

Da denne regel ofte ikke giver beskatning i forbrugslandet, foreslås det, med virkning fra 1. januar 2013, at langtidsleasing af transportmidler til ikke-afgiftspligtige personer ændres til beskatning i kundens land, jf. bemærkninger til § 21 b i nr. 7, og ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 2, stk. 2.

I perioden indtil 1. januar 2013 foreslås det, at den gældende regel om at trække beskatningen her til landet, hvis leasingyder er etableret uden for EU, og transportmidlet benyttes her i landet, jf. gældende lovs § 16, stk. 2, opretholdes.

Til stk. 3 og 4

De foreslåede overgangsbestemmelser i stk. 3 og 4 finder anvendelse, hvis de foreslåede bestemmelser om CO₂-kvoter og CO₂-kreditter sættes i kraft henholdsvis før eller efter 1. januar 2010.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende regler

Lovforslag

§ 1

I lov om merværdiafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 517 af 7. juni 2006, §§ 1 og 9 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, § 1 i lov nr. 525 af 17. juni 2008, § 3 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, og senest ved § 1 i lov nr. 520 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiver:
nr. 67/227/EØF, EF Tidende 1967
....
nr. 2006/112/EF, EU-Tidende 2006, L 347

1. I *note 1*) til lov om merværdiafgift indsættes efter ”L 347”: ”, nr. 2008/8/EF, EU-tidende 2008, L 44, nr. 2008/9/EF, EU-Tidende 2008, L 44, nr. 2008/117, EU-Tidende 2009, L 14”.

§ 8. Levering mod vederlag omfatter salg af virksomhedens aktiver, når der er fuld eller delvis fradragret ved indkøb, fremstilling mv. af aktivet. Det samme gælder salg af aktiver ved virksomhedens afmeldelse fra registrering. Til levering mod vederlag kan dog ikke henregnes overdragelse af aktiver som led i en overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, når den nye indehaver driver registreret virksomhed. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give told- og skatteforvaltningen meddelelse om den nye indehavers navn og adresse samt om salgsprisen for de overdragne aktiver.

2. I § 8, stk. 1, 3. pkt., ændres ”driver registreret virksomhed” til: ”er eller bliver registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

Stk. 2. - - -

§ 11. Der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af

1. varer fra andre EU-lande, når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift og erhververen er en afgiftspligtig person eller en ikke afgiftspligtig juridisk person, der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 48, eller som registreres efter §§ 50 eller 51. Der betales dog ikke afgift, når varen af sælger installeres eller monteres her i landet, eller når varen i salgslandet er afgiftsberigtiget efter tilsvarende regler som fastsat i kapitel 17 om brugte varer mv.,

2. - -

Stk. 2-4. - - -

3. I § 11, stk. 1, nr. 1, ændres ” der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 48, eller som registreres efter §§ 50 og 51” til: ”der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 50, eller som registreres efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a”.

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:
1)-17) - - -

4. I § 13, stk. 1, nr. 18, ændres: ”driver registreringspligtig virksomhed, og at salget udelukkende sker til registrerede virksomheder” til: ”driver virksomhed, der er registreringspligtig efter § 47,

18) Varer og ydelser, der leveres i forbindelse med afholdelsen af velgørende arrangementer. Afgiftsfritagelse meddeles efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Som velgørende arrangementer anses arrangementer af kortere varighed, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at leveringen sker for arrangørens regning og risiko, og at arrangøren ikke i øvrigt driver virksomhed med levering af tilsvarende varer og ydelser. Indsamling og salg af brugte varer af ringe værdi, der foretages af velgørende foreninger m.fl., fritages ligeledes for afgiften efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at den velgørende forening m.fl. ikke i øvrigt driver registreringspligtig virksomhed, og at salget udelukkende

19)-22) - - -

Stk. 2. - - -

§ 14. Leveringsstedet for varer er her i landet i følgende tilfælde:

1) - - -

2) Når varen forsendes eller transporteres og varen befinder sig her i landet på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren påbegyndes. Leveringsstedet er dog ikke her i landet, når varen installeres eller monteres i udlandet af leverandøren eller for dennes regning, eller når varen sælges ved fjernsalg til andre EU-lande og virksomheden er registreringspligtig for dette salg i det andet EU-land. Ved fjernsalg forstås salg af varer, bortset fra varer afgiftsberigtiget som brugte varer mv. efter reglerne i kapitel 17 eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land, fra et EU-land til et andet EU-land, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke er registreret.

3) Når varen forsendes eller transporteres her til landet og varen installeres eller monteres her i landet af en udenlandsk leverandør eller for dennes regning eller varen sælges ved fjernsalg fra et andet EU-land, når virksomheden er registreringspligtig for dette salg her i landet, jf. § 49, stk. 3.

4)-6) - - -

§ 15. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres af en afgiftspligtig person, der her har etableret enten stedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har bopæl eller sædvanligt opholdssted her, jf. dog stk. 2-4 og §§ 16-21.

Stk. 2. Leveringsstedet er her i landet for de i nr. 1-12 nævnte ydelser, der leveres fra et andet EU-land til en afgiftspligtig person her i landet. For de i nr. 1-10 og 12

og at salget udelukkende sker til virksomheder, der er registrerede efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a".

5. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres " til en køber, der ikke er registreret" til: "til en køber, der ikke er registreret efter lovens §§ 47, 49-50 a eller 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land".

6. I § 14, stk. 1, nr. 3, ændres "§ 49, stk. 3" til: § 48, stk. 3".

7. §§ 15-21 ophæves og i stedet indsættes:

"§ 15. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses en afgiftspligtig person, der også udfører aktiviteter eller transaktioner, som ikke betragtes som værende afgiftspligtige leveringer af varer eller ydelser i henhold til reglerne i lovens kapitel 3, for at være en afgiftspligtig person i relation til alle sine indkøbte ydelser.

Stk. 2. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses en juridisk person,

nævnte ydelser er leveringsstedet dog ikke her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

- 1) Hel eller delvis overdragelse af ophavsrettigheder, patentrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.
- 2) Reklameydelser.
- 3) Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.
- 4) Påtagelse af forpligtelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er nævnt i dette stykke.
- 5) Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed bortset fra udlejning af bankbøks.
- 6) Levering af arbejdskraft.
- 7) Udlejning af løsøregenstande bortset fra transportmidler.
- 8) Ydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når formidlerens virksomhed vedrører levering af ydelser som nævnt i dette stykke.
- 9) Teleydelser.
- 10) Radio- og tv-spredningstjenester.
- 11) Elektronisk leverede tjenesteydelser, herunder blandt andet levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og information og tilrådighedsstillelse af databaser, levering af musik eller film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning samt levering af fjernundervisning.
- 12) Adgang til samt transport eller transmission gennem distributionssystemer for naturgas og transmissionssystemer for elektricitet og andre direkte forbundne tjenester.

Stk. 3. Leveringsstedet for de ydelser, der er nævnt i stk. 2, og som leveres fra steder uden for EU, er her i landet i følgende tilfælde:

- 1) Når de i stk. 2, nr. 1-10 og 12, nævnte ydelser leveres til en aftager her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.
- 2) Når de i stk. 2, nr. 11, nævnte ydelser leveres til en aftager her i landet.

Stk. 4. Leveringsstedet for de ydelser, der er nævnt i stk. 2, og som leveres af en afgiftspligtig person her i landet, er ikke her i landet i følgende tilfælde:

der er registreringspligtig eller registreret for erhvervelse af varer fra andre EU-lande i henhold til §§ 50 og 50 a, eller tilsvarende bestemmelser i et andet EU-land, ligeledes for at være en afgiftspligtig person.

- 1) Når de i stk. 2, nr. 1-10 og 12, nævnte ydelser leveres til en aftager her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.
- 2) Når de i stk. 2, nr. 1-12, nævnte ydelser leveres til en afgiftspligtig person i et andet EU-land.
- 3) Når de i stk. 2, nr. 1-10 og 12, nævnte ydelser leveres til en ikke afgiftspligtig person i et andet EU-land, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.
- 4) Når de i stk. 2, nr. 1-10 og 12, nævnte ydelser leveres til en aftager uden for EU, medmindre ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.
- 5) Når de i stk. 2, nr. 11, nævnte ydelser leveres til en aftager uden for EU.

§ 16. Leveringsstedet for udlejning af transportmidler er ikke her i landet, hvis transportmidlet faktisk benyttes uden for EU, jf. § 15, stk. 1.

Stk. 2. Leveringsstedet for udlejning af transportmidler til en afgiftspligtig person er her i landet, når ydelsen leveres af en afgiftspligtig person uden for EU og transportmidlet faktisk benyttes her i landet.

§ 17. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom, der er beliggende her, herunder ydelser fra ejendomsmæglere, ejendomshandlere og sagkyndige samt arkitekters og tilsynsførendes ydelser vedrørende forberedelse eller samordning af byggearbejder. Leveringsstedet for ydelser vedrørende fast ejendom, der er beliggende i udlandet, er ikke her i landet.

§ 16. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, og som har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres hertil, jf. dog stk. 2 og 3 og §§ 18, 19, stk. 1, 21, 21 a og 21 b.

Stk. 2. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet ikke for at være her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 3. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig person etableret her i landet til en afgiftspligtig person etableret uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Stk. 4. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person og leverandøren har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres herfra, jf. dog stk. 5 og 6 samt §§ 17, 18 og 19-21 d.

Stk. 5. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet dog ikke for at være her i landet, hvis ydelsen leveres til en ikke-afgiftspligtig person her i landet eller i et andet EU-land, og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 6. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres fra steder uden for EU, til en ikke-afgiftspligtig person her i landet, og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

§ 17. Leveringsstedet for ydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person af en formidler, som handler i andres navn og på andres vegne, er her i landet, såfremt den underliggende transaktion foretages her i landet.

§ 18. Leveringsstedet for følgende ydelser er her i landet, når ydelsen faktisk præsteres her, og ikke her i landet, når ydelsen faktisk præsteres i udlandet:

- 1) Aktiviteter inden for kunst og kultur, sport, underholdning, undervisning, videnskab og lignende.
- 2) Sagkyndig vurdering af løsøregenstande, jf. dog stk. 2.
- 3) Arbejde udført på løsøregenstande, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for sagkyndig vurdering af løsøregenstande samt arbejde udført på løsøregenstande er ikke her i landet, når aftageren af ydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land og varerne forsendes eller transporteres til udlandet. Leveringsstedet er dog her i landet, når ydelsen præsteres i et andet EU-land og varen forsendes eller transporteres ud af det pågældende EU-land, når aftageren af ydelsen er registreret her.

§ 19. Leveringsstedet for transportydelser er her i landet, når transporten udføres her, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ved transport af varer inden for EU med afgang og ankomst i to forskellige EU-lande er leveringsstedet her i landet, når afgangsstedet for transporten er her, medmindre aftageren af transportydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når afgangsstedet er i et andet EU-land, hvis aftageren af ydelsen er registreret her.

Stk. 3. Ved transport af varer her i landet er leveringsstedet ikke her i landet, hvis transporten har direkte tilknytning til en transport af varer mellem to EU-lande, når aftageren af transportydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land. Ved transport af varer i et andet EU-land, hvor transporten har direkte tilknytning til en transport af varer mellem to EU-lande, er leveringsstedet dog her i landet, når aftageren af ydelsen er registreret her.

§ 20. Leveringsstedet for ydelser knyttet til transport som lastning, losning, omladning og lign. er her i landet, når de udføres her, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for de i stk. 1 nævnte ydelser, der knytter sig til transport af varer inden for EU med afgang og ankomst i to forskellige EU-lande, er her i landet, når ydelsen udføres her, medmindre aftageren af ydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når ydelsen udføres i et andet EU-land, hvis aftageren af ydelsen er registreret her.

§ 21. Leveringsstedet for ydelser bortset fra de i § 15, stk. 2, omhandlede, der leveres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, fastsættes efter følgende regler:

- 1) Ved transport af varer mellem to EU-lande

§ 18. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom beliggende her i landet, herunder ydelser fra sagkyndige og ejendomsmæglere, indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion, såsom ferielejre eller campingpladser, overdragelse af brugsrettigheder til fast ejendom samt ydelser i forbindelse med forberedelse eller koordinering af byggearbejder, herunder ydelser fra arkitekter og tilsynsførende.

§ 19. Leveringsstedet for personbefordringsydelser er her i landet, for den del af befordringen, der finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 2. Leveringsstedet for transport af varer inden for EU til en ikke-afgiftspligtig person er her i landet, når transporten påbegyndes her i landet.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden transport end varer til en ikke-afgiftspligtig person end nævnt i stk. 2, er her i landet, for den del af transporten, der finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 4. Ved transport af varer inden for EU forstås enhver varetransport med afgangssted og ankomststed på to forskellige EU-landes afgiftsområde. Ved afgangssted forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges til det sted, hvor varerne befinder sig, og ved ankomststed forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk afsluttes.

§ 20. Leveringsstedet for følgende ydelser til en ikke-afgiftspligtig person er her i landet, når ydelsen rent faktisk udføres her:

- 1) Aktiviteter i tilknytning til transport, herunder lastning, losning, omladning og lignende.
- 2) Vurdering af og arbejde på løsøregenstande.

§ 21. Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

fastsættes leveringsstedet i overensstemmelse med § 19, stk. 2.

- 2) Ved ydelser som lastning, losning, omladning og lign. knyttet til transport af varer mellem to EU-lande fastsættes leveringsstedet i overensstemmelse med § 20, stk. 2.
- 3) Ved andre formidlingsydelser end omhandlet i nr. 1 og 2 er leveringsstedet her i landet, når formidlingsydelsen vedrører en transaktion, der foretages her, medmindre aftageren af formidlingsydelsen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land. Leveringsstedet er ligeledes her i landet, når formidlingsydelsen vedrører en transaktion, der foretages i et andet EU-land, hvis aftageren af formidlingsydelsen er registreret her.

Stk. 2. Leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, herunder messer og udstillinger, samt levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, er her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her.

§ 21 a. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser er her i landet, når ydelserne rent faktisk udføres her, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser, der udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for EU, og der under befordringen derfor ikke gøres ophold uden for EU mellem afgang- og ankomststedet, er her i landet, når afgangsstedet er her i landet.

Stk. 3. Afgangsstedet i henhold til stk. 2, er det første sted inden for EU, hvor der optages passagerer, eventuelt efter en rejsestrækning uden for EU. Ankomststedet er det sidste sted inden for EU, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for EU, eventuelt inden en rejsestrækning uden for EU. Ved returrejser anses tilbagebefordringen som en separat befordring.

§ 21 b. Leveringsstedet for korttidsudlejning af et transportmiddel er her i landet, hvis transportmidlet rent faktisk stilles til kundens rådighed her.

Stk. 2. Leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden udlejning af fritidsfartøjer til en ikke-afgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor fartøjet rent faktisk stilles til kundens rådighed, når denne ydelse rent faktisk leveres af leverandøren af ydelsen fra dennes hjemsted eller et fast forretningssted på dette sted.

Stk. 4. Ved korttidsudlejning forstås, at transportmidlet besiddes eller anvendes i en sammenhængende periode på højst 30 dage og, hvor der er tale om fartøjer, en sammenhængende periode på højst 90 dage.

§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, jf. stk. 2, er her i landet, når de leveres til en

ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted her i landet, af en afgiftspligtig person, der har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted uden for EU, hvorfra ydelserne leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU.

Stk. 2. Som elektronisk leverede ydelser anses blandt andet levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og information og rådgivningsstillelse af databaser, levering af musik eller film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning samt levering af fjernundervisning.

§ 21 d. Leveringsstedet for følgende ydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU, er ikke her i landet:

- 1) Hel eller delvis overdragelse af ophavsrettigheder, pantrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.
- 2) Reklameydelser.
- 3) Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.
- 4) Påtagelse af forpligtigelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er nævnt i dette stykke.
- 5) Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed bortset fra udlejning af bankbokse.
- 6) Levering af arbejdskraft.
- 7) Udlejning af løsørestande bortset fra transportmidler.
- 8) Adgang til naturgas- og elektricitetsdistributionssystemer samt transport eller transmission gennem sådanne systemer og andre dermed direkte forbundne ydelser.
- 9) Teleydelser.
- 10) Radio- og tv-spredningsydelser.
- 11) Elektronisk leverede ydelser som omfattet af § 21 c.

Stk. 2. For de ydelser, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-10, anses leveringsstedet dog for at være her i landet, såfremt ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.”

§ 23. - - -
Stk. 2-3. - - -

8. I § 23, indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
”Stk. 5. Såfremt levering af en ydelse strækker sig over en periode på mere end et år uden mellemliggende afregning af afgift, skal afgift af ydelsen afregnes ved udgangen af hvert kalenderår fra og med andet år, så

længe leveringen af den pågældende ydelse ikke er afsluttet. Dette gælder dog alene ydelser, der leveres til eller modtages fra en afgiftspligtig person i et andet EU-land, og hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelsen, idet leveringsstedet for ydelsen er bestemt efter § 16, stk. 1. Der skal efter § 54, stk. 1, afgives listeoplysninger om levering af sådanne ydelser til afgiftspligtige personer i andre EU-lande.”

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

1) Levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når erhververen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.

2)-4) - - -

5) Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er registreret her i landet, eller for disses regning udføres til steder uden for EU. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge eller på Ålandsøerne, er fritagelsen betinget af, at salgsprisen for den enkelte vare overstiger 1.200 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. En gruppe af ting, der normalt udgør en helhed, anses som én vare. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted andre steder uden for EU, er fritagelsen betinget af, at købet er foretaget i samme forretning og omfatter varer til en værdi over 300 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden.

Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom. 6-11) - - -

12) Levering af ydelser, herunder transportydelser og hertil knyttede transaktioner, når ydelsen er direkte knyttet til udførsel af varer til steder uden for EU eller til indførsel af varer, der befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger mv.

§ 37. Registrerede virksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb mv. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer, som ikke er fritaget for afgift efter § 13, herunder leverancer udført i udlandet, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Den fradragsberettigede afgift er

1)...3)

4) afgiften af ydelser, som virksomheden er betalingspligtig for efter § 46, stk. 1, nr. 3,

4)...5)

Stk. 3...

Stk. 4. Såfremt indkøb af varer foretaget til blandet momspligtig og momsfrit formål og derfor med

9. I § 34, stk. 1, nr. 1, ændres ” når erhververen er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land” til: ”når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til lovens §§ 47, 49-50 a eller 51-51a”.

10. I § 34, stk. 1, nr. 5, ændres ” eller af en køber, som ikke er registreret her i landet” til: ”eller af en køber, som ikke er registreret her i landet efter lovens §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

11. § 34, stk. 1, nr. 12, affattes således:

”12) Levering af brændstof og forsyninger, herunder proviant, til luftfartøjer omfattet af nr. 10.”

12. I § 37, stk. 1, ændres ” stk. 5” til: ”stk. 6”.

13. I § 37, stk. 1 og 5, ændres ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

14. I § 37, stk. 2, nr. 4, ændres ” § 46, stk. 1, nr. 3” til: ”§ 46, stk. 1, nr. 3 og 6”

15. I § 37, indsættes efter stk. 4, som nyt stykke: ”Stk. 5. Udenlandske virksomheder registreret efter §§

opnåelse af delvis fradragsret efter § 38, stk. 1, efter købet udelukkende anvendes til momspligtigt formål, kan det oprindeligt foretagne fradrag reguleres til fuld fradragsret. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for reguleringen.

Stk. 5. - - -

§ 38. For varer og ydelser, som en registreret virksomhed anvender både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til andre formål i virksomheden, kan der foretages fradrag for den del af afgiften, der forholdsmæssigt svarer til omsætningen i den registreringspligtige del af virksomheden. Ved opgørelse af omsætningen ses bort fra omsætningsbeløb, der vedrører levering af investeringsgoder, som har været benyttet i virksomheden. Som investeringsgoder anses maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis salgspris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr. Der ses endvidere bort fra omsætningsbeløb, som vedrører bitransaktioner vedrørende fast ejendom, og omsætningsbeløb, som hidrører fra passiv kapitalanbringelse, herunder enkeltstående udlån mellem moder- og datterselskaber og mellem søsterselskaber, samt renteindtægter fra købekontrakter og kreditkøbsaftaler, som er indgået i forbindelse med virksomhedens salg og udlejning af egne varer.

Stk. 2. For varer og ydelser, som af en registreret virksomhed benyttes både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til virksomheden uvedkommende formål, kan der udelukkende foretages fradrag for den del af afgiften, der skønsmæssigt svarer til de pågældende varers og ydelsers fradragsberettigede brug i den registreringspligtige virksomhed.

Stk. 3.-4. - - -

§ 40. - - -

Stk. 2. Afgift vedrørende anskaffelse og drift af telefoner, som anbringes hos en registreret virksomheds medarbejdere med henblik på benyttelse i virksomhedens tjeneste, kan fradrages med halvdelen, såfremt telefonselskabets regninger er stilet til og betales af virksomheden. Fradraget kan dog ikke overstige afgiften af den af virksomheden faktisk afholdte udgift.

§ 41. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Det er en betingelse for fradragsret efter stk. 2 og 3, at virksomhedens leverancer af varer og ydelser overstiger registreringsgrænsen i § 49, stk. 1, 1. pkt.

§ 43. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Registreringspligtige virksomheder skal foretage regulering i følgende tilfælde:

- 1) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen har givet virksomheden ret til fuld eller delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et mindre fradrag.

50-50 b kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage den afgift, som virksomheden efter § 45, stk. 1, ville være berettiget til godtgørelse af, hvis virksomheden ikke havde været registreret efter §§ 50-50 b."

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

16. I § 38, stk. 1 og 2, ændres "en registreret virksomhed" til: "en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a".

17. I § 40, stk. 2, ændres "hos en registreret virksomheds medarbejdere" til: "hos medarbejdere ansat i en virksomhed registreret efter §§ 47 og 49, 51 eller 51 a".

18. I § 41, stk. 4, ændres: "§ 49, stk. 1, 1. pkt." til: "§ 48, stk. 1, 1. pkt.".

19. I § 43, stk. 3, ændres "Registreringspligtige virksomheder" til: "Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a".

- 2) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag eller har givet ret til delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et højere fradrag.
- 3) Når et investeringsgode, for hvilket der ikke ved anskaffelsen mv. er opnået fuld fradragsret, sælges af virksomheden, jf. dog nr. 4. Salget sidestilles med investeringsgodets overgang til fuld fradragsberettiget anvendelse. Reguleringsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af salgssummen ekskl. afgiften efter denne lov.
- 4) Ved salg af fast ejendom. Salget sidestilles med den faste ejendoms overgang til ikke-fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.
- 5) Når et driftsmiddel overdrages som led i overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, jf. § 8, stk. 1, 3. pkt. Overdragelsen sidestilles med driftsmidlets overgang til ikke fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.

Stk. 4. - - -

§ 45. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervmæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun for indkøb af den art, som registrerede virksomheder kan fradrage ved opgørelsen af afgiftstilsvaret efter loven.

Stk. 2.-6. - - -

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for udbetaling af godtgørelsen efter stk. 1 og 3-6.

Stk. 8. - - -

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

- 1) - - -
- 2) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet, eller for dennes regning,

20. § 45, stk. 1, affattes således:

”Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, ikke er registreringspligtige her i landet eller ikke valgfrit eller frivilligt er registreret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervmæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun i det omfang, som den afgiftspligtige persons transaktioner berettiger til fradrag i det land, hvor vedkommende er etableret, og i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven. For en virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, som ikke har et merværdiafgiftssystem, der svarer til det, som findes her i landet, indrømmes godtgørelse kun i det omfang, som virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven.”

21. § 45, stk. 7, affattes således:

”Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse, behandling og afgørelse af anmodninger om godtgørelse af afgift.”

22. § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, affattes således:

”2) aftageren er en afgiftspligtig person, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet, eller for

3) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager en af de i § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 2, og §§ 17-21 nævnte ydelser fra en virksomhed, der er etableret i udlandet,

4)---

5) udlandet.

Stk. 2.-9. ---

dennes regning,

3) aftageren er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig momsregistreret juridisk person, til hvem der leveres ydelser omhandlet i § 16, stk. 1, § 18 og § 21, bortset fra adgang til arrangementer og ydelser i tilknytning hertil, § 21 a og § 21 b, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet.”

23. I § 46, stk. 1, nr. 5, ændres ”udlandet.” til: ”udlandet,” og der indsættes som nr. 6:

6) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter fra en virksomhed etableret her i landet.

Kapitel 12. Registrering

§ 48. Ikke afgiftspligtige juridiske personer samt afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 2. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

24. Efter § 46 indsættes i *kapitel 11*:

”§ 46 a. Anvendelse af omvendt betalingspligt er obligatorisk, uanset at den udenlandske virksomhed har et dansk momsregistreringsnummer.

Stk. 2. En afgiftspligtig person efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, omfatter også en udenlandsk virksomhed, der ikke er etableret her i landet, hvis den her i landet modtager de nævnte varer og ydelser fra en udenlandsk virksomhed, der er etableret i udlandet.

Stk. 3. Ved en virksomhed etableret i udlandet forstås også en afgiftspligtig person, der har et fast forretningssted her i landet i de tilfælde, hvor virksomheden foretager leverancer her uden forretningsstedets medvirken.”

25. Som overskrift til § 47 indsættes:

”Leverancer her i landet”.

26. §§ 48-50 ophæves, og i stedet indsættes:

”§ 48. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af

1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt,

2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande, jf. § 14, nr. 3, skal uanset § 47, stk. 2, ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger

§ 49. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af

- 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt,
- 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande, jf. § 14, nr. 3, skal uanset § 47, stk. 2, ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr.

§ 50. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser eller erhverver varer fra andre EU-lande, og som efter §§ 48 og 49 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

280.000 kr.

§ 49. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser, og som efter § 48 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Erhvervelse af varer fra andre EU-lande

§ 50. Ikke-afgiftspligtige juridiske personer samt afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 2. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr., og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 50 a. Den, der erhverver varer fra andre EU-lande, og som efter § 50 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Omvendt betalingspligt

§ 50 b. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, eller for køb af CO₂-kvoter eller CO₂-kreditter efter § 46, stk. 1, nr. 6.

§ 50 c. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter §§ 50

og 50 b, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de i andre EU-lande leverer ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1.”

§ 51 a. - - -

§ 54. Registrerede virksomheder, der leverer varer til andre EU-lande, skal indsende lister over sådanne leverancer mv. til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.
Stk. 2.- - -

§ 55. Registrerede virksomheder skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen med afgiftens berigtigelse. Regnskabet kan føres i fremmed valuta efter reglerne i bogføringsloven og årsregnskabsloven. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskabsføring, og kan herunder fastsætte regler for omregning mellem et regnskab i fremmed valuta og angivelsen af afgiftstilsvaret samt pligtmæssige oplysninger i dansk mønt.

§ 56. Registrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode opgøre den udgående og den indgående afgift. Forskellen mellem den udgående og den indgående afgift er virksomhedens afgiftstilsvaret. Afgiftstilsvaret afregnes efter reglerne i kapitel 15 samt lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Hvis den indgående afgift for en afgiftsperiode overstiger den udgående afgift for samme periode, får virksomheden forskellen godtgjort efter reglerne i § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.
Stk. 2.-3. - - -

§ 57. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt værdien af de leverancer, der efter §§ 14-21 eller § 34 er fritaget for afgift. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for angivelsen.
Stk. 2.-8. - - -

§ 62. Told- og skatteforvaltningen kan uanset § 57 pålægge registrerede virksomheder at indsende angivelse og indbetale afgiften efter reglerne i § 2 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. den nævnte lovs bilag 1, liste A, såfremt betingelserne i den nævnte lovs § 11, stk. 1, er opfyldt. Pålæg om forkortet

27. Som overskrift til § 51 indsættes:
”Frivillig registrering”.

28. Som overskrift til § 51 b indsættes:
”Udlevering af oplysninger”.

29. § 54, stk. 1, affattes således:
”Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande leverer varer samt ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal indsende lister over sådanne leverancer m.v. til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.”

30. I § 55, stk. 1, ændres ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

31. I § 56, stk. 1, ændres ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

32. I § 57, stk. 1, ændres, ”Registrerede virksomheder” til: ”Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a”.

33. I § 62, stk. 1, ændres ”uanset § 57” til: ”uanset §§ 57

afregningsperiode efter 1. pkt. gives virksomheden ved anbefalet brev.

Stk. 2.-4. ---

Stk. 5. Virksomheder kan i stedet for at anvende forkortet afregningsperiode m.v. efter stk. 1 og 4 vælge at stille sikkerhed efter reglerne i § 11, stk. 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 6.-9. ---

§ 64. Virksomheder mv., der er registreret efter § 48, skal afregne afgiften efter reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Når virksomheden i en afgiftsperiode har foretaget afgiftspligtige erhvervelser, skal den senest 1 måned og 10 dage efter udløbet af afgiftsperioden angive den samlede værdi uden afgift af disse erhvervelser og den samlede størrelse af afgiften heraf til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for angivelsen. Afgiftsperioden er kvartalet. § 2, stk. 4 og 6, § 4, stk. 1 og 2, og §§ 6-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse.

§ 65. Afgiftspligtige aftagere, der ikke er registreret, men som er betalingspligtige for køb af ydelser i udlandet efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, skal

- 1) føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af den afgift, der skal betales for de pågældende ydelser for hver afgiftsperiode, som er det kvartal, i hvilket de pågældende ydelser er leveret, og for kontrollen med afgiftens betaling,
- 2) senest 1 måned og 10 dage efter udløbet af afgiftsperioden, når der er foretaget betalingspligtige køb i perioden, til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af det afgiftsbeløb, der skal betales for afgiftsperioden. Opkrævningslovens §§ 4 og 6-8, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 for en afgiftsperiode forfalder til betaling 1 måned efter afgiftsperiodens udløb og skal indbetales senest 10 dage derefter. Er den samlede afgift for perioden under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades. Opkrævningslovens § 14 og § 18, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Privatpersoner og andre, der ikke er registreret, skal anmelde og betale afgift til told- og skatteforvaltningen af erhvervelse af nye transportmidler fra et andet EU-land. Anmeldelsen, ledsaget af faktura, skal foretages senest 14 dage efter transportmidlets ankomst her til landet. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen. Opkrævningslovens § 14 og § 18, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 69. Virksomheder, der med henblik på videresalg indkøber mv. brugte varer, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, kan ved videresalget

og 64".

34. I § 62, stk. 5, ændres ”§ 11, stk. 3” til: ”§ 11, stk. 5”.

35. § 64 affattes således:

”§ 64. Afgiftsperioden for virksomheder m.v., der er registreret efter §§ 50-50 b, er kvartalet, og fristerne for afregning af moms i § 57, stk. 3, finder anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2. § 2, stk. 4 og 6, § 4, stk. 1 og 2, og §§ 6-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse.”

36. § 65 affattes således:

”§ 65. Virksomheder registreret efter §§ 50-50 b, skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen hermed.

Stk. 2. Privatpersoner og andre, der ikke er registreret, skal anmelde og betale afgift til told- og skatteforvaltningen af erhvervelse af nye transportmidler fra et andet EU-land. Anmeldelsen, ledsaget af faktura, skal foretages senest 14 dage efter transportmidlets ankomst her til landet. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. § 9, stk. 3, 2. pkt., § 14, og § 18, stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse ved afregning af afgift efter stk. 1-2.”

afgiftsberigtige de pågældende brugte varer mv. efter reglerne i dette kapitel. Det er en forudsætning for at anvende disse regler, at de brugte varer mv. er leveret til virksomheden her i landet eller fra et andet EU-land af

- 1) en ikke afgiftspligtig person,
- 2) en afgiftspligtig person, når leveringen er afgiftsberigtiget efter reglerne i dette kapitel eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land,
- 3) en afgiftspligtig person, når leveringen er fritaget for afgift efter § 13 eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land,
- 4) en afgiftspligtig person, når leveringen er afgiftsberigtiget efter reglerne i § 30, stk. 1,
- 5) en afgiftspligtig person, der er fritaget for registrering efter § 49, stk. 1 og 2, eller som er under registreringsgrænsen i et andet EU-land, når leveringen omfatter et investeringsgode.

Stk. 2.-6. - - -

§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) - - -
- 2) overtræder § 8, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. og 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., eller stk. 5, 1., 4., 5. og 6. pkt., § 48, 1. pkt., § 52, stk. 1, 2, 3, 5, 6 eller 8, § 52 a, stk. 1-3, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, eller § 75, stk. 1, 2, 3 eller 4,

3)-6) - - -

Stk. 2.-7. - - -

37. I § 69, stk. 1, nr. 5, ændres: ”§ 49, stk. 1 og 2” til: ”§ 48, stk. 1 og 2”.

38. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres ”§ 48, 1. pkt.” til: ”§ 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c”.

BILAG 2

Bestemmelserne i de direktiver, der gennemføres ved forslaget, sammenholdt med forslagets bestemmelser

Direktiv 2008/8/EF	Forslaget
Artikel 1	Kræver ikke lovændring
Artikel 2	
Art. 43	§ 15
Art. 44	§ 16, stk. 1
Art. 45	§ 16, stk. 4
Art. 46	§ 17
Art. 47	§ 18
Art. 48	§ 19, stk. 1
Art. 49	§ 19, stk. 3
Art. 50	§ 19, stk. 2
Art. 51	§ 19, stk. 4
Art. 52	-
Art. 53	Forslagets § 2, stk. 1 (overgangsordning)
Art. 54	§ 20
Art. 55	§ 21 a, stk. 1
Art. 56, stk. 1	Forslagets § 2, stk. 2 (overgangsordning)
Art. 56, stk. 2	§ 21 b, stk. 4
Art. 57	§ 21 a, stk. 2 og 3
Art. 58	§ 21 c
Art. 59	§ 21 d, stk. 1
Art. 59 a	§ 16, stk. 2, 3, 5 og 6 samt § 21 d, stk. 2
Art. 59 b	§ 21 d, stk. 2
Art. 98, stk. 2	Kræver ikke lovgivning
Art. 170	Kræver ikke lovgivning
Art. 171	Kræver ikke lovgivning
Art. 171 a	§ 37, stk. 5
Art. 192 a	- (praksis)
Art. 196	§ 46, stk. 1, nr. 3
Art. 214	§ 50 b og 50 c
Art. 262	§ 54, stk. 1 (samt bekendtgørelse)
Art. 264, stk. 1	Bekendtgørelse (hjemmel i § 54, stk. 1)
Art. 358	Kræver ikke lovændring
Bilag II	Kræver ikke lovændring
Artikel 3	
Art. 53	§ 21, stk. 1
Art. 54	§ 21, stk. 2
Artikel 4	
Art. 56, stk. 2	§ 21 b, stk. 2 og 3

Direktiv 2008/9/EF	Forslaget
Artikel 1	Kræver ikke lovændring
Artikel 2-3	§ 45, stk. 1 (samt bekendtgørelse)
Artikel 4	Praksis samt bekendtgørelse
Artikel 5-6	§ 45, stk. 1 (samt bekendtgørelse)
Artikel 8-9	Bekendtgørelse
Artikel 10	DK vil ikke benytte denne "MS kan"-artikel
Artikel 11-22	Bekendtgørelse
Artikel 23, stk. 1 og stk. 2, 1.-2. pkt.	Kræver ikke lovændring
Artikel 23, stk. 2, 3. pkt.	Bekendtgørelse
Artikel 24	Kræver ikke lovændring
Artikel 25	Bekendtgørelse
Artikel 26-27	Kræver ikke lovændring

Direktiv 2008/117/EF	Forslaget
Artikel 64, stk. 2 og artikel 66, stk. 2	§ 23, stk. 5
Artikel 263, artikel 264, stk. 2, og artikel 265, stk. 2	Bekendtgørelse (hjemmel i § 54, stk. 1)